

Klasa: 022-03/13-01/157

Urbroj: 50301-05/12-13-2

Zagreb, 26. lipnja 2013.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o prijevozu u cestovnom prometu, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 129., 159. i 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o prijevozu u cestovnom prometu, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Sinišu Hajdaša Dončića, ministra pomorstva, prometa i infrastrukture, Zdenka Antešića, zamjenika ministra pomorstva, prometa i infrastrukture, te Dana Simonića i Veselina Biševca, pomoćnike ministra pomorstva, prometa i infrastrukture.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

**PRIJEDLOG ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 - pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, br. 178/2004, 48/2005, 111/2006, 63/2008, 124/2009, 91/2010 i 124/2010), kao temeljnim propisom u području cestovnog prijevoza, uređeni su uvjeti i način obavljanja djelatnosti prijevoza putnika i tereta u cestovnom prometu.

Navedeni Zakon usklađen je s odredbama:

- Direktive 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz tereta ili putnika, kojom se izmjenjuju Uredba Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktiva Vijeća 91/439/EEZ i ukida Direktiva Vijeća 76/914/EEZ,
- Direktive Europskoga parlamenta i Vijeća 2006/1/EZ od 18. siječnja 2006. o uporabi vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta,
- Direktive 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnih prijevoznika putnika i cestovnih prijevoznika tereta, te uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeća u nacionalnom i međunarodnom prijevozu,
- Direktive 98/76/EZ kojom se mijenja Direktiva 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnih prijevoznika putnika i cestovnih prijevoznika tereta, te uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeća u nacionalnom i međunarodnom prijevozu, te s odredbama,
- Uredbe Uredba Vijeća (EEZ) 684/92 o jedinstvenim pravilima međunarodnog prijevoza putnika običnim i putničkim autobusima,
- Uredbe Vijeća (EZ) 11/98 kojom se mijenja Uredba (EEZ) 684/92 o jedinstvenim pravilima međunarodnog prijevoza putnika običnim i putničkim autobusima,
- Uredbe Vijeća (EEZ) 881/92 o pristupu na tržište u cestovnom prijevozu tereta unutar Zajednice, od ili prema teritoriju države članice ili u prijelazu preko teritorija jedne ili više država članica,
- Uredbe (EZ-a) br. 484/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 1. ožujka 2002. kojom se izmjenjuju i dopunjuju Uredbe Vijeća (EEZ-a) br. 881/92 I (EEZ-a) br. 3118/93 radi uvođenja potvrde za vozače,
- Uredbe Vijeća (EEZ) 3118/93 od 25. listopada 1993. kojom se utvrđuju uvjeti pod kojima strani prijevoznici mogu vršiti usluge nacionalnog cestovnog prijevoza tereta unutar države članice i

- Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3916/90, od 21. prosinca 1990., o mjerama koje će se poduzeti u slučaju krize na tržištu cestovnog prijevoza tereta.

Postupak usklađivanja važećeg Zakona s gore navedenim sekundarnim izvorima prava Europske unije dovršen je donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, br. 63/2008). Međutim, krajem 2009. godine je u Europskoj uniji donesen novi paket uredbi u području cestovnog prometa, kojima se uređuje pristup u djelatnost cestovnih prijevoznika te pristup tržištu u prijevozu tereta i pristup tržištu u prijevozu putnika (tzv. Road package). Novi paket propisa, koji je omogućio da se u svim državama članicama primjenjuju ujednačena pravila za pristup u djelatnost i pristup tržištu cestovnog prijevoza tereta i putnika, čine:

- Uredba (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ,
- Uredba (EZ-a) br. 1072/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta,
- Uredba (EZ-a) br. 1073/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga autobusnog prijevoza, kojom se izmjenjuje i dopunjuje Uredba (EZ-a) br. 561/2006.

Donošenjem navedenih uredbi stavljene su izvan snage odredbe Direktive Vijeća 96/26/EZ s izmjenama, Direktive 2006/94/EZ, Uredbe (EEZ-a) br. 881/92, Uredbe (EEZ-a) br. 3118/93, Uredbe (EEZ-a) 684/92 i Uredbe (EZ-a) 12/98.

Budući će se gore navedene Uredbe od dana pristupanja Europskoj Uniji izravno primjenjivati u pravnom korpusu Republike Hrvatske, važeći Zakon je potrebno uskladiti s postojećim stanjem, na način da se pojedine odredbe Zakona (koje su bile usklađene s direktivama i uredbama stavljenim izvan snage) brišu te da se kroz odredbe novog propisa osigura odgovarajuća provedba i primjena novih uredbi.

Uz navedeno, Zakon uređuje uvjete obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza, uvjete i nadležnost tijela za izdavanje licencija (odobrenja) za obavljanje djelatnosti, stručno osposobljavanje vozača (način propisivanja programa stjecanja početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe vozača, tijela ovlaštena za provedbu programa, polaganje ispita i provjeru znanja i sl.), vrste i uvjete obavljanja djelatnosti prijevoza putnika, uvjete za obavljanje djelatnosti prijevoza tereta, uvjete i način obavljanja djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga, uvjete i način obavljanja agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu, vođenje evidencija i izvješćivanje.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona potrebno je osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske za 2014. u iznosu od 800.000,00 kuna, radi učinkovitog funkcioniranja, unaprjeđenja i održavanja informatičkog sustava registra prijevoznika.

Dodatna financijska sredstva za provedbu predmetnog propisa osigurat će se u okviru limita ukupnih rashoda za Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture.

IV. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Zbog potrebe usklađivanja hrvatskog zakonodavstva s propisima Europske unije, u dijelu koji se odnosi na izobrazbu profesionalnih vozača, te osiguranja provedbe paketa uredbi Europske unije kao sekundarnih izvora prava koji se izravno primjenjuju od dana pristupanja, a koji se odnose na pristup u djelatnost cestovnih prijevoznika, te pristup tržištu prijevoznih usluga u području međunarodnog prijevoza tereta i putnika u cestovnom prometu, ocjenjuje se da postoje osobito opravdani razlozi za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku, sukladno članku 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora. Kako bi od dana pristupanja Europskoj uniji prijevoznici koji imaju poslovni nastan na području Republike Hrvatske mogli nesmetano obavljati međunarodni cestovni prijevoz putnika i tereta na području Europske unije, moraju imati licenciju Zajednice. Ovlaštenje i postupak za izdavanje licencije Zajednice se uređuje ovim Zakonom. Zbog svih navedenih razloga se predlaže donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku, odnosno njegovo stupanje na snagu prvoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

I. OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu, agencijske djelatnosti u cestovnom prometu, djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga, prijevoz za vlastite potrebe kao i nadležnosti tijela zaduženih za provođenje i nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

(2) Djelatnost prijevoza putnika i tereta i prijevoz za vlastite potrebe u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se u skladu s propisima Europske unije, ovim Zakonom i drugim propisima, kojima je uređeno ovo područje te međunarodnim ugovorima koje je sklopila Republika Hrvatska.

Usklađenost s pravnim aktima Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom utvrđuje okvir za provedbu sljedećih uredbi Europske unije:

- Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (SL L 300/51 od 14. 11. 2009.) - u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1071/2009.,
- Uredbe (EZ) br. 1072/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (SL L 300/72 od 14. 11. 2009.) - u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1072/2009.,
- Uredbe (EZ) br. 1073/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga autobusnog prijevoza, kojom se izmjenjuje i dopunjuje Uredba (EZ) br. 561/2006 (SL L 300/88 od 14. 11. 2009.) - u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1073/2009.,
- Uredbe Komisije (EZ-a) br. 2121/98 od 2. listopada 1998. kojom se utvrđuju detaljna pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EEZ-a) br. 684/92 i Uredbe (EZ-a) br. 12/98 u pogledu dokumenata za prijevoz putnika običnim i putničkim autobusima (SL L 268/10 od 3. 10. 1998) - u daljnjem tekstu: Uredba Komisije (EZ) br. 2121.,
- Uredbe Komisije (EU) br. 1213/2010 od 16. prosinca 2010. kojom se utvrđuju jedinstvena pravila za međusobno povezivanje nacionalnih elektronskih registara cestovnih prijevoznika (SL L 335/21 od 18. 12. 2010.),
- Odluke Komisije od 17. prosinca 2009. o minimalnim zahtjevima za podatke koji je unose u nacionalni elektronski registar cestovnih prijevoznika (SL L 339/36 od 22. 12. 2009.),

(2) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz tereta ili putnika, kojom se izmjenjuju Uredba Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktiva Vijeća 91/439/EEZ i ukida Direktiva Vijeća 76/914/EEZ (SL L 226/4 od 10. 9. 2003.),
- Direktiva Europskoga parlamenta i Vijeća 2006/1/EZ od 18. siječnja 2006. o uporabi vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta (SL L 33/82 od 4. 2. 2006.).

Članak 3.

Nadležno tijelo za provedbu uredbi iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona je ministarstvo nadležno za promet (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

Opći pojmovi

Članak 4.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *»autotaksi prijevoz«* je djelatnost prijevoza putnika koja se obavlja osobnim automobilom ako se putnik ili skupina putnika uzima na jednom mjestu, a prijevoz obavlja temeljem jedne narudžbe i uz jedno plaćanje naknade za obavljeni prijevoz,
2. *»autobusni kolodvor«* je objekt za prihvat i otpremanje autobusa i putnika koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom,
3. *»autobusno stajalište«* je posebno izgrađena i označena prometna površina, određena za zaustavljanje autobusa, koja omogućava sigurni ulazak, odnosno izlazak putnika,
4. *»daljinar«* je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobusnih kolodvora odnosno autobusnih stajališta,
5. *»direktna linija«* je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnoga autobusnog kolodvora, utvrđenih u voznom redu bez zaustavljanja na usputnim stajalištima,
6. *»domaći prijevoznik«* je fizička osoba-obrtnik ili pravna osoba s prebivalištem/sjedištem u Republici Hrvatskoj koja ima licenciju za obavljanje prijevoza ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe u skladu s ovim Zakonom,
7. *»dozvola za prijevoz«* je akt određen ovim Zakonom ili međunarodnim ugovorom, na temelju koje se obavlja prijevoz,
8. *»dozvola Zajednice«* za linijski prijevoz putnika je dozvola koja prijevozniku omogućava obavljanje linijskog prijevoza putnika na teritoriju država članica Europske unije,
9. *»dozvola Europske konferencije ministara prometa«* (CEMT) je multilateralna dozvola za obavljanje međunarodnoga cestovnog prijevoza tereta na području država članica International transport foruma (u daljnjem tekstu: ITF), vozilima registriranim u jednoj od država članica ITF-a,
10. *»države članice«* su države članice Europske unije,
11. *»ekspresna linija«* je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora utvrđenih u voznom redu sa zaustavljanjem na značajnim usputnim autobusnim kolodvorima utvrđenim u voznom redu,
12. *»itinerer«* je akt koji označava smjer kretanja vozila na liniji,
13. *»izdavatelj licencije«* je tijelo koje je prema odredbama ovoga Zakona nadležno za izdavanje licencije,
14. *»izvanredni prijevoz«* je prijevoz vozilima koja sama ili zajedno s teretom premašuju propisane dimenzije ili ukupnu masu, odnosno propisana osovinska opterećenja,

15. »javni prijevoz« je prijevoz, koji je pod istim uvjetima dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga,
16. »javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu« je prijevoz koji se obavlja na određenim relacijama i po unaprijed utvrđenom voznom redu, cijeni i općim prijevoznim uvjetima,
17. »jedinstvena vozna karta« je vozna karta koja putniku omogućava korištenje javnoga linijskog prijevoza u različitim vrstama prometa Republike Hrvatske, koje obavljaju različiti prijevoznici različitim prometnim sredstvima,
18. »kritična dozvola« je dozvola na temelju koje je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta u državi, za koju se na temelju praćenja korištenja dozvola, u određenom vremenskom razdoblju utvrdi, da je broj razmijenjenih dozvola manji od iskazanih potreba za prijevozom. Kritičnim dozvolama se smatraju i CEMT dozvole,
19. »licencija« je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta u cestovnom prometu, pružanje kolodvorskih usluga i obavljanje agencijskih poslova,
20. »licencija Zajednice« je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta, u skladu sa člankom 4. Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009 ili člankom 4. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009,
21. »linija« je relacija ili skup relacija obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, od početnog do završnog kolodvora, odnosno stajališta, na kojoj se prevoze putnici po registriranom i objavljenom voznom redu s jednim ili više polazaka,
22. »lokalni linijski prijevoz putnika« je prijevoz na linijama unutar područja jedinice lokalne samouprave koji se uređuje sukladno ovom Zakonu i propisima o komunalnom gospodarstvu,
23. »međuzupanijski linijski prijevoz« je javni prijevoz putnika između dvije ili više županija, a može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz putnika,
24. »međunarodni linijski prijevoz« je javni prijevoz putnika između Republike Hrvatske i drugih država,
25. »nekritične dozvole« su dozvole na temelju kojih je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta, a čiji broj zadovoljava potrebe domaćih prijevoznika,
26. »opći uvjeti prijevoza« je akt kojeg donosi prijevoznik, a kojim se utvrđuju uvjeti pod kojima se obavlja prijevoz (cjenik, ponašanje putnika, prijevoz životinja, prijevoz prtljage, ponašanje posade prema putnicima i dr.),
27. »putnik« je osoba koju prijevoznik prevozi uz naknadu,
28. »putnička linija« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnoga autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, s obveznim zaustavljanjem na svim usputnim autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu,
29. »posebni linijski prijevoz« je prijevoz samo određene skupine putnika (učenika od i do škole, osoba s tjelesnim oštećenjem, putnika kojima je potrebna medicinska njega, radnika između mjesta prebivališta i mjesta rada i sl.), koji se obavlja na temelju pisanog ugovora između prijevoznika i naručitelja prijevoza, pri čemu naručitelj u cijelosti plaća prijevoz,
30. »prijevoz u cestovnom prometu« je svaki prijevoz putnika ili tereta, uključujući i vožnju praznog ili nenatovarenog vozila,
31. »prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu« je prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske,
32. »prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama« je prijevoz kod kojega se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istoga polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto istom ili kasnijom vožnjom istog prijevoznika,
33. »prijevoz za osobne potrebe« je nekomercijalni prijevoz osoba ili tereta koji nenaplatno obavlja fizička osoba isključivo za vlastite potrebe, odnosno za potrebe članova/članica svoje

uže obitelji, vozilom koje ima u vlasništvu ili koje koristi na temelju ugovora o zakupu/leasingu i kojim osobno upravlja ili vozilom upravlja član/članica njegove uže obitelji,

34. »*prijevoznik Europske unije*« je pravna ili fizička osoba koja ima poslovni nastan na području Europske unije i ima licenciju Zajednice za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoz za vlastite potrebe,

35. »*putni list*« je propisani obrazac koji prijevoznik mora imati pri obavljanju povremenog i naizmjeničnog prijevoza putnika autobusom u unutarnjem i međunarodnom prometu,

36. »*putni radni list*« je propisani obrazac koji sadrži registracijski broj autobusa kojim se obavlja linijski prijevoz putnika, naziv linije, vrijeme početka i završetka vožnje, podatke o posadi vozila i pravcu njegova kretanja, potpis osobe ovlaštene za izdavanje putnoga radnog lista, kao i prostor za upisivanje dolaska i polaska s autobusnog kolodvora ili stajališta u linijskom cestovnom prometu,

37. «registar prijevoznika» je jedinstvena nacionalna evidencija prijevoznika koju u elektroničkom obliku vodi Ministarstvo, sukladno Uredbi (EZ) br. 1071/2009

38. »*relacija*« je udaljenost između dvaju mjesta na liniji, koji su u voznom redu označeni kao autobusni kolodvori, odnosno autobusna stajališta,

39. »*shuttle prijevoz*« je prijevoz putnika između zračnih luka i središta grada, odnosno hotela,

40. »*skup vozila*« je sklop jednog vučnog vozila i najmanje jedne prikolice ili poluprikolice,

41. »*strani prijevoznik*« je pravna ili fizička osoba, koja ima licenciju ili odgovarajuće odobrenje svoje države za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe, te ima sjedište/prebivalište u drugoj državi koja nije članica Europske unije,

42. »*teretni kolodvor*« je objekt za prihvata i otpremanje teretnih motornih vozila koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom,

43. »*teretni list*« je akt koji prati teret i mora sadržavati: datum i mjesto izdavanja, ime i prezime ili naziv pošiljatelja, te njegovu adresu, ime i prezime ili naziv prijevoznika, registarsku oznaku vozila, datum i mjesto utovara tereta, ime i prezime ili naziv primatelja i mjesto istovara, naznaku količine i vrste tereta, popis isprava koje se prilažu uz teretni list, prijevozne i druge troškove,

44. »*tranzitni prijevoz*« je prijevoz putnika ili tereta preko teritorija Republike Hrvatske bez ulaska ili izlaska putnika, odnosno utovara ili istovara tereta u Republici Hrvatskoj,

45. »*treće države*« su države koje nisu članice Europske unije,

46. »*unajmljeno vozilo*« je vozilo koje je na temelju ugovora o najmu, najmodavac uz naknadu i na određeno vrijeme dao na korištenje najmoprimcu radi obavljanja javnoga cestovnog prijevoza tereta ili prijevoza tereta za vlastite potrebe,

47. »*usklađeni vozni red*« je ovjereni vozni red koji je prošao propisani postupak usklađivanja,

48. »*vozilo*« je autobus i osobno vozilo koji su namijenjeni isključivo prijevozu putnika, odnosno motorno vozilo, prikolica, poluprikolica ili skup vozila koja su namijenjena isključivo za prijevoz tereta,

49. »*vozni red*« je akt koji sadrži: naziv prijevoznika, liniju na kojoj se obavlja prijevoz, vrstu linije, redosljed autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta, te njihovu udaljenost od mjesta gdje počinje linija, vrijeme dolaska i polaska s autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, režim održavanja linije, razdoblje u kojem se održava linija, te rok važenja voznog reda,

50. »*županijski linijski prijevoz*« je prijevoz putnika na području jedne županije, a može prometovati bez zaustavljanja i preko područja susjednih županija, ako je takvo prometovanje uvjetovano cestovnom mrežom.

II. UVJETI OBAVLJANJA DJELATNOSTI ZA VOZAČE I VOZILA

Stručna osposobljenost vozača

Članak 5.

(1) Vozači državljani država članica i vozači državljani trećih država koji su zaposleni u tvrtkama s poslovnim nastanom u državi članici i obavljaju cestovni prijevoz javnim cestama u Republici Hrvatskoj, moraju steći početnu kvalifikaciju i redovito se osposobljavati kroz obveznu periodičku izobrazbu ako upravljaju vozilima za koja je potrebna:

- vozačka dozvola kategorije C1, C1E, C ili CE ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna,
- vozačka dozvola kategorija D1, D1E, D ili DE ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna.

(2) Vozači autotaksi vozila i vozači koji obavljaju javni prijevoz putnika vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola B kategorije moraju steći početnu kvalifikaciju.

(3) Vozači koji u obavljanju prijevoza za vlastite potrebe tereta i putnika upravljaju vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola kategorija iz stavka 1. ovoga članka moraju steći početnu kvalifikaciju.

Iznimke

Članak 6.

(1) Od obveza iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona oslobođeni su vozači vozila:

- a) čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 45 km/h,
- b) koja koriste ili su pod nadzorom oružanih snaga, civilne zaštite, vatrogasnih službi i snaga odgovornih za održavanja javnog reda,
- c) koja se koriste za provjeru na cesti radi tehničkog razvoja, popravaka ili održavanja te novih ili prenamijenjenih vozila koja još nisu puštena u uporabu,
- d) koja se koriste u izvanrednim stanjima ili su stavljena na raspolaganje spasilačkim misijama,
- e) koja se koriste za obuku vozača.

(2) Vozači vozila kojima se obavlja prijevoz tereta ili putnika za osobne ili vlastite potrebe nisu dužni redovito se osposobljavati kroz obveznu periodičku izobrazbu.

Početne kvalifikacije

Članak 7.

(1) Početne kvalifikacije stječu se:

- provjerom znanja ili
- ubrzanim stjecanjem početnih kvalifikacija.

(2) Provjera znanja sastoji se od teoretskog i praktičnog dijela ispita. Nakon položenog ispita provjerom znanja izdaje se svjedodžba o stručnoj osposobljenosti o početnim kvalifikacijama (u daljnjem tekstu: SSO o početnim kvalifikacijama).

(3) Ubrzano stjecanje početnih kvalifikacija obuhvaća pohađanje tečaja i provjeru znanja. Nakon položenog ispita izdaje se SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.

(4) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, početne kvalifikacije stječu se i kroz srednjoškolsko obrazovanje za zanimanje vozač, kao i kroz druge vrste obrazovanja ili osposobljavanja, uz uvjet da program obrazovanja ili osposobljavanja za zanimanje vozač obuhvaća sadržaje propisane u skladu s ovim Zakonom. Nakon završenog obrazovanja za zanimanje vozač, uz redovitu svjedodžbu izdaje se i SSO o početnim kvalifikacijama.

(5) Od obveze stjecanja početne kvalifikacije izuzeti su:

- a) vozači koji posjeduju vozačku dozvolu kategorija D1, D1E, D ili DE ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna, izdanu do 10. rujna 2008. godine,
- b) vozači koji posjeduju vozačku dozvolu kategorije C1, C1E, C ili CE ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna, izdanu do 10. rujna 2009. godine,
- c) vozači koji posjeduju svjedodžbu o stečenoj srednjoj stručnoj spremi u zanimanju vozač, izdanu do 1. srpnja 2013.

(6) Za stjecanje početne kvalifikacije nije potrebno prethodno imati odgovarajuću vozačku dozvolu.

Stjecanje znanja za upravljanje vozilom

Članak 8.

(1) Vozači vozila namijenjenih za obavljanje prijevoza tereta mogu upravljati vozilom:

- a) od 18 godina starosti:
 - vozilom C i CE kategorije, ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama,
 - vozilom kategorija C1 i C1E ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama,
- b) od 21 godine starosti, vozilom kategorije C i CE ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.

(2) Vozači vozila namijenjenih za obavljanje prijevoza putnika mogu upravljati vozilom:

- a) od 21 godine starosti:
 - vozilom kategorija D1 i D1E te vozilom kategorija D i DE kojim se obavlja linijski prijevoz putnika na relacijama do 50 km ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama,
 - vozilom kategorija D i DE ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama,
- b) od 23 godine starosti vozilom kategorije D i DE, ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.

(3) Vozači vozila koji obavljaju prijevoz tereta i imaju SSO o početnim kvalifikacijama za jednu od kategorija iz stavka 1. ovoga članka oslobođeni su obveze stjecanja početnih kvalifikacija za sve druge kategorije vozila iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Vozači iz stavka 2. ovoga članka koji obavljaju prijevoz putnika i imaju svjedodžbu SSO o početnim kvalifikacijama za jednu od kategorija iz stavka 2. ovoga članka oslobođeni su obveze stjecanja početnih kvalifikacija za sve druge kategorije vozila iz stavka 2. ovoga članka.

(5) Vozači koji obavljaju prijevoz tereta, a žele obavljati i prijevoz putnika i obrnuto, te posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama ne moraju prolaziti provjeru znanja iz zajedničkog dijela za stjecanje početne kvalifikacije, već samo posebni dio za prijevoz putnika, odnosno prijevoz tereta.

(6) Domaći prijevoznik i prijevoznik Europske unije ne smije dopustiti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nema pravo upravljati tim vozilom u skladu s ovim člankom.

Periodička izobrazba

Članak 9.

(1) Periodička izobrazba vozača sastoji se od obuke kojom se osobama koje imaju SSO o početnim kvalifikacijama ili vozačima koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije osigurava dopuna znanja potrebnih za njihov rad, posebno glede sigurnosti u cestovnom prometu i racionalizacije potrošnje goriva.

(2) Po završetku obuke vozačima se izdaje svjedodžba kojom se potvrđuje periodička izobrazba (SSO o periodičkoj izobrazbi).

(3) Periodičku izobrazbu moraju proći:

a) vozači koji posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama svakih pet godina nakon izdavanja SSO o početnim kvalifikacijama,

b) vozači koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije, sedam godina nakon isteka roka propisanog člankom 7. stavkom 5. podstavkom a) i b) ovoga Zakona, te nakon toga roka svakih pet godina,

c) vozači koji posjeduju svjedodžbu o stečenoj srednjoj stručnoj spremi u zanimanju vozač, izdanu do 1. srpnja 2013. godine, u roku pet godina od dana izdavanja svjedodžbe.

(4) Vozači koji imaju SSO o početnim kvalifikacijama, te vozači koji su oslobođeni obveze početne kvalifikacije i vozači koji imaju SSO o periodičkoj izobrazbi, a koji su dulje od pet godina prestali obavljati poslove vozača, prije početka ponovnog obavljanja poslova vozača, dužni su proći periodičku izobrazbu.

(5) Vozači koji obavljaju prijevoz putnika ili tereta i imaju SSO o periodičkoj izobrazbi za jednu od kategorija iz članka 8. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona, oslobođeni su od obveze periodičke izobrazbe za ostale kategorije vozila navedene u članku 8. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona.

Sadržaj programa

Članak 10.

(1) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu vozači državljani država članica koji u Republici Hrvatskoj imaju prebivalište.

(2) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu i vozači državljani trećih država, ako su zaposleni u tvrtkama s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, odnosno za njih rade.

(3) Vozači koji imaju prebivalište u Republici Hrvatskoj prolaze periodičku izobrazbu u Republici Hrvatskoj.

(4) Provjeru znanja za stjecanje početnih kvalifikacija provodi stručna organizacija koja je, sukladno posebnom zakonu, ovlaštena za poslove organiziranja i provođenja vozačkih ispita.

(5) Ministar pomorstva, prometa i infrastrukture (u daljnjem tekstu: ministar) pravilnikom propisuje program, uvjete i način provođenja provjera znanja za početne kvalifikacije i periodičku izobrazbu vozača, izdavanje SSO o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi, vođenje evidencije te izgled obrasca SSO o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi.

Centri za osposobljavanje

Članak 11.

(1) Programe za stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe vozača provode pravne osobe i fizičke osobe-obrtnici koje za to rješenjem ovlasti ministar.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Pravne osobe i fizičke osobe-obrtnici iz stavka 1. ovoga članka (u daljnjem tekstu: centri za osposobljavanje) mogu dobiti ovlaštenje za provođenje programa za stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe ako imaju:

a) program za stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe, kojim se utvrđuju nastavni sadržaji, plan provedbe i nastavne metode, izrađen sukladno minimalnim zahtjevima i sadržajima izobrazbe za početnu kvalifikaciju i provedbu periodičke izobrazbe, propisanim pravilnikom iz članka 10. stavka 5. ovoga Zakona,

b) stručne kadrove za provedbu kvalitetne izobrazbe iz svih tematskih područja utvrđenih programom iz točke a) ovoga stavka i to najmanje pet osoba u radnom odnosu sa završenim najmanje preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem prometnog smjera (cestovnog) ili strojarskog, od kojih najmanje tri osobe s prometnim (cestovnim) smjerom za izvođenje programa osposobljavanja,

c) u vlasništvu ili zakupu najmanje po jedno motorno vozilo kategorija C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D i DE, opremljeno za osposobljavanje, odnosno najmanje po jedno vozilo one kategorije za koju će provoditi program za stjecanja početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe. Vozila moraju ispunjavati zahtjeve za ispitna vozila, utvrđena posebnim propisima.

d) u vlasništvu ili zakupu uredski prostor za prijam kandidata, površine najmanje 8 m², propisno opremljenu učionicu za provedbu teorijskog dijela osposobljavanja za najmanje 20 kandidata, pri čemu se za svakog kandidata mora osigurati najmanje 2,5 m² radne površine, a za predavača najmanje 8 m² radne površine,

e) u vlasništvu nastavna sredstva i pomagala za izvođenje programa početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe, informatičku opremu i program za realizaciju teorijskog dijela osposobljavanja (računalo i projektor u učionici, »magičnu« ploču, ploču s listovima, sheme pojedinih sklopova vozila (originalni ili umanjeni modeli sklopova vozila, primjerice mjenjač, motor, itd.), analogni i digitalni tahograf, stručnu literaturu koja obuhvaća sva tematska područja utvrđena programom iz točke a) ovoga stavka,

f) računalnu opremu za ostvarivanje informatičke povezanosti,

g) u vlasništvu ili zakupu prometno vježbalište, izvedeno sa suvremenim kolničkim zastorom (asfalt, beton) i propisno označeno, površine najmanje 1500 m² i dimenzija najmanje 25 m širine i 60 m duljine, na kojem je moguća provedba praktičnog dijela osposobljavanja.

(4) Nadzor nad ispunjavanjem uvjeta iz stavka 3. ovoga članka i provedbom postupka stjecanja početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe provodi Ministarstvo.

(5) Ministar će rješenjem ukinuti rješenje o davanju ovlaštenja za provedbu programa za stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe centru za osposobljavanje koji prestane ispunjavati uvjete iz stavka 3. ovoga članka ili ako stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe ne provodi u skladu s ovim Zakonom.

(6) Protiv rješenja kojim se ukida rješenje o davanju ovlaštenja za provedbu programa za stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Oznaka Europske unije na vozačkim dozvolama

Članak 12.

(1) Policijska uprava nadležna za izdavanje vozačke dozvole na temelju SSO iz članka 7. stavka 2. i SSO i članka 9. stavka 2. ovoga Zakona, označit će, sukladno članku 8. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona, kodom Europske unije odgovarajuće kategorije dozvola, odnosno te podatke unijeti u vozačku dozvolu ili kvalifikacijsku karticu vozača.

(2) Oznaka koda Europske unije na vozačkim dozvolama ili kvalifikacijska kartica vozača koju je izdalo nadležno tijelo druge države članice dokaz je stečene kvalifikacije za vozača.

(3) Svjedodžbe i druge isprave tijela i organizacija iz trećih država priznaju se kao dokaz stečene kvalifikacije vozača, ako je to utvrđeno međunarodnim ugovorom.

(4) Vozači koji su državljani trećih država i koji su zaposleni u tvrtki s poslovnim nastanom u državi članici, a upravljaju vozilom za obavljanje prijevoza tereta, posjedovanje kvalifikacija i periodičke izobrazbe dokazuju potvrdom za vozače iz članka 31. ovoga Zakona.

(5) Vozači koji su državljani trećih država i koji su zaposleni u tvrtki s poslovnim nastanom u državi članici, a upravljaju vozilom za obavljanje prijevoza putnika, posjedovanje kvalifikacija i periodičke izobrazbe dokazuju:

- kodom Europske unije na vozačkoj dozvoli, ili
- kvalifikacijskom karticom vozača koja je označena kodom Europske unije, ili
- nacionalnom svjedodžbom čiju valjanost države članice uzajamno priznaju na svom teritoriju.

Posebni uvjeti za vozila

Članak 13.

(1) Vozila kojima se obavlja djelatnost cestovnog prijevoza i prijevoza za vlastite potrebe moraju, uz uvjete određene drugim propisima, ispunjavati posebne uvjete koji se odnose na izgled, uređaje i opremu vozila.

(2) Ministar pravilnikom propisuje posebne uvjete iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje stručna organizacija koja je, sukladno posebnom zakonu, ovlaštena za poslove organiziranja i jedinstvenog provođenja tehničkih pregleda vozila.

III. LICENCIJE

1. Licencija za obavljanje prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu

Vrste licencija

Članak 14.

(1) Pravna ili fizička osoba-obrtnik smije obavljati djelatnost javnoga cestovnog prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem cestovnom prometu ako je upisana u sudski, odnosno obrtni registar i posjeduje licenciju za unutarnji prijevoz koju izdaje ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(2) Tijelo iz stavka 1. ovoga članka izdaje licenciju za unutarnji prijevoz za sljedeće vrste prijevoza:

- prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu,
- prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu,
- autotaksi prijevoz.

(3) Licenciju iz stavka 2. ovoga članka nije potrebno imati za sljedeće vrste prijevoza:

1. prijevoz pošte kao javne usluge,
2. prijevoz oštećenih vozila, odnosno vozila u kvaru,
3. prijevoz osoba i tereta za vlastite ili osobne potrebe,
4. prijevoz vozilima koja su namijenjena potrebama javne sigurnosti, obrane, zaštite od prirodnih i drugih nepogoda, potrebama državnih tijela, medicinskih i humanitarnih prijevoza i prijevoza specijalnim vozilima koja su nakon proizvodnje bila prilagođena posebnim namjenama i služe prijevozu za vlastite potrebe te se njima ne može obavljati prijevoz putnika ili tereta na isti način kao s neprilagođenim vozilima (npr. vozila za prijevoz pčela, putujuće knjižnice), što mora biti razvidno iz prometne dozvole,
5. prijevoz tereta vozilima ili skupom vozila čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3.500 kg.

(4) Izdavatelj licencije vodi evidenciju o izdanim licencijama.

(5) Ministar pravilnikom propisuje obrazac licencije za unutarnji prijevoz.

Uvjeti za dobivanje licencije za unutarnji prijevoz

Članak 15.

(1) Licenciju za unutarnji prijevoz može dobiti fizička osoba-obrtnik ili pravna osoba ako:

1. ima dobar ugled,
2. ima financijsku sposobnost,
3. ispunjava uvjet stručne osposobljenosti,

4. je vlasnik najmanje jednoga registriranog motornog vozila za pojedine vrste prijevoza, ili ima pravo na upotrebu tog vozila na osnovi sklopljenog ugovora o zakupu ili leasingu.

(2) Za obavljanje autotaksi prijevoza pravna ili fizička osoba ne mora ispunjavati uvjete iz stavka 1. točke 2. ovoga članka.

Dobar ugled

Članak 16.

(1) Dobar ugled, u smislu ovoga Zakona, nema pravna osoba i upravitelj prijevoza u pravnoj osobi te fizička osoba:

- koja je pravomoćno osuđena zbog kaznenog djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja, okoliša, opće sigurnosti, sigurnosti prometa, imovine, gospodarstva, službene dužnosti te zbog kaznenog djela krivotvorenja,
- kojoj je izrečena sigurnosna mjera zabrane obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza,
- koja je osuđena za druga kaznena djela na kaznu zatvora dužu od godinu dana.

(2) Dobar ugled, u smislu ovoga Zakona, nema osoba:

- koja je u zadnje dvije godine od dana podnošenja zahtjeva za izdavanje licencije pravomoćnom odlukom prekršajnog suda više od dva puta bila kažnjena za teži prekršaj, povezan s obavljanjem djelatnosti cestovnog prijevoza putnika ili tereta, iz područja sigurnosti cestovnog prometa, prijevoza opasnog tereta, nezakonitog rada i zapošljavanja, javnih cesta, nelojalne konkurencije, ili je obavljala prijevoze bez odgovarajuće licencije, odnosno u suprotnosti s odredbama međunarodnih ugovora,
- kojoj je izrečena zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza.

(3) Težim prekršajem iz stavka 2. ovoga članka smatra se prekršaj za koji je propisana novčana kazna, za pravnu osobu i fizičku osobu-obrtnika u iznosu većem od 50.000,00 kuna, odnosno za upravitelja prijevoza u iznosu većem od 8.000,00 kuna.

(4) Dobar ugled, u smislu ovoga Zakona, osoba iz stavka 1. ovoga članka iznova stječe nastupanjem rehabilitacije.

Priznavanje dokaza o dobrom ugledu

Članak 17.

(1) Pravna osoba ili fizička osoba-obrtnik koja ima sjedište ili prebivalište u Republici Hrvatskoj odnosno upravitelj prijevoza dobar ugled dokazuje izvodom iz kaznene evidencije i evidencije o prekršajima, koji po službenoj dužnosti pribavlja tijelo koje odlučuje o zahtjevu. Ako takva evidencija ne postoji, dokazom se smatra izjava odgovorne osobe u pravnoj osobi ili fizičke osobe-obrtnika, ovjerovljena kod javnog bilježnika.

(2) Kao dokaz dobrog ugleda priznaju se dokumenti iz članka 19. Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

(3) Isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne smiju biti starije od tri mjeseca od dana izdavanja.

*Financijska sposobnost***Članak 18.**

(1) Smatra se da financijsku sposobnost u skladu s ovim Zakonom ima domaći prijevoznik ako ima na raspolaganju imovinu u visini od najmanje 9.000 eura za prvo vozilo te 5.000 eura za svako sljedeće vozilo, računajući u kunsnoj protuvrijednosti, prema važećem tečaju Europske središnje banke (ECB) objavljenom u Službenom listu Europske unije.

(2) Financijska sposobnost dokazuje se jednim od sljedećih dokumenata:

- izvodom iz odgovarajućeg registra iz kojeg je razvidna visina osnivačkog kapitala,
- kopijom bilance stanja koju je prijevoznik za proteklu godinu podnio poreznom tijelu,
- popisom pojedinih osnovnih sredstava uključujući i troškove nabave ili uplate za vozila, poslovni prostor, uređaje i opremu,
- ispravom o vlasništvu neopterećenih nekretnina,
- ugovorom o namjenski vezanom depozitu u banci,
- garancijom banke ili druge financijske institucije kojom se daje jamstvo za dobro poslovanje prijevoznika za razdoblje važenja garancije u visini propisanoj stavkom 1. ovoga članka. Bankom i drugom financijskom institucijom, u smislu ovoga Zakona, smatraju se banke koje su dobile dozvolu Hrvatske narodne banke za izdavanje garancija na području Republike Hrvatske sukladno zakonu koji uređuje bankarstvo, odnosno poslovanje društava za osiguranje,
- potvrdom o raspoloživim sredstvima.

*Priznavanje dokaza o financijskoj sposobnosti***Članak 19.**

Kao dokaz o odgovarajućoj financijskoj sposobnosti priznaju se dokumenti iz članka 20. Uredbe (EZ-a) br. 1071/2009.

*Stručna osposobljenost osoba odgovornih za prijevoz***Članak 20.**

(1) Prijevoznik mora biti stručno osposobljen ili imati zaposlenog upravitelja prijevoza.

(2) Upravitelj prijevoza je osoba koja je položila ispit o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza.

(3) Ispit o stručnoj osposobljenosti obuhvaća znanja iz građanskog, gospodarskog, radnog i socijalnog prava, poreznih propisa, poslovanja i financijskog upravljanja, pristupa tržištu prijevoznih usluga, tehničkih standarda i organizacije poslovanja te sigurnosti u cestovnom prometu.

(4) Za izdavanje licencije za prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu potrebna znanja odnose se na znanja potrebna za obavljanje unutarnjega cestovnoga prijevoza.

(5) Provjera znanja sastoji se od obveznoga pismenog ispita koji može biti dopunjen usmenim ispitom.

(6) Osobe koje imaju višu ili visoku stručnu spremu cestovnog smjera oslobođene su obveze polaganja ispita iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Osobe koje imaju završenu višu ili visoku naobrazbu pravnog, ekonomskog, prometnog ili strojarškog smjera oslobođene su polaganja dijela ispita iz predmeta koje su tijekom svog obrazovanja položili.

Priznavanje dokaza o stručnoj osposobljenosti

Članak 21.

Kao dokaz o stručnoj osposobljenosti priznaju se isprave propisane člankom 21. Uredbe (EZ-a) br. 1071/2009.

Polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti

Članak 22.

(1) Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora (u daljnjem tekstu: komore) provode ispit o stručnoj osposobljenosti iz članka 20. ovoga Zakona prema Programu ispita o stručnoj osposobljenosti koji se sastoji od općeg i posebnog dijela, sukladno Uredbi (EZ-a) br. 1071/2009.

(2) Ispit o stručnoj osposobljenosti polaže se pred Povjerenstvom koje osniva ministar na prijedlog komora. Povjerenstvo se sastoji od tri člana: predstavnika Ministarstva i komora.

(3) Nakon položenog ispita o stručnoj osposobljenosti izdaje se uvjerenje.

(4) Komore vode evidenciju o položenim ispitima o stručnoj osposobljenosti.

(5) Troškove polaganja ispita snose osobe iz članka 20. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno polaznik.

(6) Nadzor nad zakonitošću organiziranja i provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti provodi Ministarstvo.

(7) Ministar pravilnikom propisuje program ispita o stručnoj osposobljenosti za unutarnji i međunarodni cestovni prijevoz, popis predmeta koje su dužne polagati osobe iz članka 20. ovoga Zakona, način i postupak provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti te sadržaj i oblik uvjerenja, oblik i način vođenja evidencije i visinu troškova polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti.

Postupak izdavanja licencije

Članak 23.

(1) Pravna osoba ili fizička osoba-obrtnik podnosi izdavatelju licencije zahtjev za licenciju. U zahtjevu treba navesti: vrstu prijevoza za koji se traži licencija, broj motornih i priključnih vozila kojima će se obavljati djelatnost, te priložiti pisane dokaze o ispunjavanju uvjeta iz

članka 15. ovoga Zakona. Uz zahtjev se prilaže i kopija rješenja o upisu djelatnosti prijevoza u cestovnom prometu u sudski, odnosno obrtni registar.

(2) Ako podnositelj zahtjeva ispunjava propisane uvjete, izdavatelj licencije izdaje rješenje o licenci za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu, te dostavlja podnositelju zahtjeva izvornik i potreban broj izvoda iz licencije.

(3) Licencija se izdaje za razdoblje od 10 godina.

(4) Licencija nije prenosiva.

(5) Domaći je prijevoznik dužan podnijeti zahtjev za izdavanje nove licencije u skladu sa stavkom 1. ovoga članka najmanje tri mjeseca prije isteka važenja licencije.

(6) Prilikom podnošenja zahtjeva za obnovu licencije prijevoznik je dužan dokazati da ispunjava uvjete iz članka 15. ovoga Zakona.

(7) Ako podnositelj zahtjeva ne ispunjava propisane uvjete za izdavanje ili obnovu licencije, izdavatelj licencije će zahtjev odbiti rješenjem protiv kojega se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(8) Domaći prijevoznik koji prestane obavljati djelatnost prijevoza dužan je o tome obavijestiti izdavatelja licencije najkasnije u roku osam dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti.

(9) Izvornik licencije nalazi se u sjedištu domaćeg prijevoznika. Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, odnosno tijekom vožnje vozač domaćeg prijevoznika dužan je u vozilu imati izvod iz licencije.

Uvjeti za početak obavljanja prijevoza

Članak 24.

Danom dostave licencije domaći prijevoznik može započeti obavljati one vrste prijevoza putnika ili tereta koji su navedeni u licenci.

Promjena podataka

Članak 25.

(1) Domaći prijevoznik dužan je obavijestiti izdavatelja licencije o svakoj promjeni podataka na temelju kojih je licencija izdana, u roku osam dana od dana promjene.

(2) U slučaju promjene podataka iz stavka 1. ovoga članka izdaje se nova licencija.

(3) Nova licencija izdaje se domaćem prijevozniku nakon vraćanja licencije i izdanih izvoda iz licencije čije važenje prestaje zbog promjene podataka.

*Obvezni dokumenti u vozilu***Članak 26.**

(1) Vozač domaćeg prijevoznika i prijevoznika Europske unije tijekom vožnje u vozilu mora imati:

- izvod iz licencije, odnosno kopiju licencije,
- kvalifikacijsku karticu vozača,
- putni list za povremeni i naizmjenični prijevoz putnika u međunarodnom prijevozu,
- teretni list za prijevoz tereta,
- ugovor o podvozarstvu,
- odgovarajuće dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza,
- potvrda za vozača iz članka 31. ovoga Zakona,
- potvrdu o prijavi prijevoza za vlastite potrebe iz članka 91. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Uz dokumente iz stavka 1. ovoga članka, vozač domaćeg prijevoznika mora prilikom obavljanja linijskog prijevoza putnika tijekom vožnje u vozilu imati i putni radni list.

(3) Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu vozač stranog prijevoznika u vozilu mora imati:

- potrebne dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza,
- međunarodni teretni list (CMR), odnosno putni list.

(4) Vozač prijevoznika dužan je na zahtjev nadležnog inspektora ili ovlaštenog službenika Carinske uprave Republike Hrvatske dati na uvid sve isprave iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka.

*Privremeno ukidanje licencije***Članak 27.**

(1) Ako izdavatelj licencije utvrdi, na temelju vlastitih saznanja ili na temelju izvješća inspekcije cestovnog prometa ili drugog nadležnog tijela, da je prijevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravomoćnom odlukom prekršajnog suda bio kažnjen za teži prekršaj u smislu članka 16. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, rješenjem će prijevozniku privremeno ukinuti licenciju. Protiv rješenja o privremenom ukidanju licencije može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(2) Licencija se može privremeno ukinuti domaćem prijevozniku u trajanju od jednog do dvanaest mjeseci, uzimajući u obzir težinu prekršaja.

(3) Rješenjem o privremenom ukidanju licencije izdavatelj će narediti domaćem prijevozniku da u roku osam dana od dana primitka rješenja vrati licenciju i izvode iz licencije koje ostaju kod izdavatelja za vrijeme trajanja mjere.

*Trajno ukidanje licencije***Članak 28.**

(1) Izdavatelj licencije rješenjem može trajno ukinuti licenciju domaćem prijevozniku ako:

- prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na osnovi kojih je licencija izdana,
- se utvrdi da je licencija izdana na temelju netočnih podataka,
- obavlja prijevoz u suprotnosti s izdanom licencijom.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(3) Domaći prijevoznik mora u roku osam dana od dana primitka rješenja o trajnom ukidanju licencije vratiti licenciju izdavatelju licencije zajedno s izdanim izvodima iz licencije. Rješenje o trajnom ukidanju licencije izdavatelj licencije dostavlja nadležnoj inspekciji Ministarstva.

2. Licencija za obavljanje prijevoza putnika i tereta u međunarodnom cestovnom prometu

Licencija Zajednice

Članak 29.

(1) Pravna ili fizička osoba smije obavljati djelatnost međunarodnog javnoga cestovnog prijevoza putnika ili tereta ako je upisana u sudski, odnosno obrtni registar i posjeduje licenciju Zajednice, izdanu sukladno odredbama Uredbe (EZ-a) br. 1071/2009, Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009 i Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009.

(2) Licenciju Zajednice izdaje Ministarstvo.

(3) Prijevoznik koji ima licenciju Zajednice ne treba imati licenciju za unutarnji prijevoz.

Postupak izdavanja licencije Zajednice

Članak 30.

(1) Na postupak dodjele licencije Zajednice, uvjete za početak obavljanja prijevoza, promjenu podataka, privremeno ili trajno ukidanje licencije Zajednice te druga prava i obveze koje proizlaze iz licencije Zajednice, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe poglavlja III. odjeljka 1. ovoga Zakona.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje licencije Zajednice i rješenja o privremenom ili trajnom ukidanju licencije Zajednice nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Ministarstvo vodi evidenciju izdanih licencija Zajednice, te vozila prijavljenih za obavljanje cestovnog prijevoza putnika i tereta.

Potvrda za vozače iz trećih država

Članak 31.

(1) Ministarstvo rješenjem prijevozniku izdaje i ukida potvrdu za vozače iz članka 5. Uredbe (EZ)-a br. 1072/2009.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje potvrde i protiv rješenja o ukidanju potvrde iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

IV. PRIJEVOZ PUTNIKA

1. PRIJEVOZ PUTNIKA U UNUTARNJEM CESTOVNOM PROMETU

Članak 32.

Vrste prijevoza putnika

Prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se kao javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, shuttle prijevoz, povremeni prijevoz, autotaksi prijevoz i kao posebni oblik prijevoza.

A. JAVNI LINIJSKI PRIJEVOZ PUTNIKA

Obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika

Članak 33.

(1) Javni linijski prijevoz putnika može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz na međuzupanijskim i županijskim linijama te kao lokalni linijski prijevoz putnika.

(2) Javni linijski prijevoz putnika može se obavljati samo autobusima.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, prijevoznik koji već obavlja javni linijski prijevoz autobusima, smije na određenim linijama i u određenim razdobljima, radi manjeg broja putnika, obavljati javni linijski prijevoz vozilima koja imaju najmanje devet sjedala, uključujući sjedalo za vozača.

(4) Prijevoznik je dužan prije početka obavljanja prijevoza dostaviti vozni red autobusnim kolodvorima na kojima su po voznom redu predviđena zaustavljanja, radi objave. Prijevoznik je dužan na zahtjev korisnika prijevoza opće uvjete prijevoza učiniti dostupnima.

(5) Javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu na istoj liniji može se povremeno obavljati i dodatnim autobusima. Pri obavljanju prijevoza na istoj liniji dodatnim autobusom (bis-vožnje) dozvoljeno je izostavljanje određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

Dozvola

Članak 34.

(1) Javni linijski prijevoz putnika na međuzupanijskim i županijskim linijama obavlja se na temelju dozvole.

(2) Dozvola se izdaje s rokom važenja do 5 godina.

(3) Dozvola nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdana.

(4) U dozvolu za obavljanje prijevoza na novoj liniji nije dopušteno upisivati nove prijevoznike radi zajedničkog obavljanja prijevoza, niti je dopuštena izmjena voznog reda na toj liniji, u roku od jedne godine, od dana izdavanja dozvole.

(5) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka sadrži: naziv i sjedište/prebivalište prijevoznika, naziv linije, vozni red, prijevozni pravac (itinerar) i rok važenja.

(6) Ministar pravilnikom propisuje obrazac dozvole i visinu naknade za izdavanje dozvole.

(7) Naknada iz stavka 6. ovoga članka prihod je državnog proračuna, odnosno proračuna županije.

Članak 35.

(1) Iznimno od članka 34. stavka 1. ovoga Zakona, nadležno tijelo županije može odlučiti da se županijski linijski prijevoz putnika na njenom području obavlja na temelju koncesije.

(2) Koncesija iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na rok od najmanje 7 godina, na način propisan Zakonom o koncesijama, ako drugim zakonom nije drukčije propisano.

(3) Ako nadležno tijelo županije ne donese odluku iz stavka 1. ovoga članka, županijski linijski prijevoz putnika na njenom području obavlja se na temelju dozvole iz članka 34. stavka 1. ovoga Zakona.

Izdavatelj dozvole

Članak 36.

(1) Ministarstvo izdaje dozvolu za međužupanijski linijski prijevoz putnika.

(2) Upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa izdaje dozvolu za županijski linijski prijevoz putnika.

(3) Izdavatelji dozvola iz stavaka 1. i 2. ovoga članka vode upisnike izdanih dozvola.

(4) Ministar pravilnikom utvrđuje sadržaj i način vođenja upisnika iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Izdavatelji dozvola primjerak izdane dozvole dostavljaju Inspekciji cestovnog prometa i cesta Ministarstva.

Uvjeti za izdavanje dozvola

Članak 37.

(1) Dozvole iz članka 34. stavka 1. ovoga Zakona izdaju se na zahtjev prijevoznika.

(2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka prilaže se:

- usklađeni vozni red,
- dokaz o prijevoznim kapacitetima i najmanje jednom zaposlenom vozaču po autobusu,
- itinerer u odgovarajućem mjerilu,

- pisani ugovor o zajedničkom obavljanju prijevoza, ako prijevoz obavljaju dva ili više prijevoznika.

(3) U zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je dužan navesti naziv linije i rok za koji se traži dozvola.

(4) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za županijski linijski prijevoz putnika može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(5) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za međuzupanijski linijski prijevoz putnika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Obnova dozvola

Članak 38.

(1) Zahtjev za obnovu dozvole podnosi se izdavatelju dozvole, najkasnije tri mjeseca prije isteka roka njenog važenja.

(2) Zahtjev za obnovu dozvole mora sadržavati priloge iz članka 37. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 39.

(1) Izdavatelj dozvole će prijevozniku rješenjem obnoviti dozvolu, osim u slučaju ako prijevoznik iz neopravdanih razloga nije obavljao prijevoz na liniji za koju traži obnovu dozvole, ili ako se nije pridržavao uvjeta iz voznog reda, posebno pristajanja na autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za obnovu dozvole za županijski linijski prijevoz putnika može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(3) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za obnovu dozvole za međuzupanijski linijski prijevoz putnika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Prestanak važenja dozvole prije isteka roka važenja

Članak 40.

(1) Dozvola prestaje važiti prije isteka roka važenja u sljedećim slučajevima:

- prestankom važenja licencije,
- ako prijevoznik prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na temelju kojih je dobio dozvolu,
- na zahtjev prijevoznika,
- ako prijevoznik po posebnim propisima prestane postojati,
- ako prijevoznik iz neopravdanih razloga ne obavlja prijevoz na odobrenoj liniji uzastopce dulje od pet dana.

(2) Izdavatelj dozvole donosi rješenje o prestanku važenja dozvole.

(3) Protiv rješenja o prestanku važenja dozvole za županijski linijski prijevoz putnika može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(4) Protiv rješenja o prestanku važenja dozvole za međuzupanijski linijski prijevoz putnika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) U slučaju prestanka važenja koncesije ili dozvole za obavljanje županijskog linijskog prijevoza na određenoj liniji prije isteka roka važenja koncesije odnosno dozvole, župan može privremeno, prije provedbe postupka javnog natječaja odnosno postupka usklađivanja voznih redova, dodijeliti koncesiju odnosno izdati dozvolu za obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika na toj liniji drugom prijevozniku.

(6) Obavljanje županijskog linijskog prijevoza na način propisan stavkom 3. ovoga članka može trajati najduže godinu dana od dana dodjele koncesije ili dozvole drugom prijevozniku.

Obveze nositelja dozvole

Članak 41.

Prijevoznik je dužan:

- svoje usluge pružati svim korisnicima bez diskriminacije i pod jednakim tehničkim i drugim uvjetima,
- najkasnije u roku 30 dana od dana izdavanja dozvole započeti s obavljanjem prijevoza na odobrenoj liniji,
- donijeti cjenik,
- obavljati javni linijski prijevoz putnika u skladu s ovim Zakonom, izdanom dozvolom i voznim redom, cjenikom i općim uvjetima prijevoza,
- istu cijenu primjenjivati na isti način na sve korisnike autobusne linije,
- za vrijeme prijevoza u vozilu imati dozvolu ili ovjerenu kopiju dozvole,
- putniku bez vozne karte osigurati nabavu vozne karte,
- brinuti za red, sigurnost i redovitost obavljanja prijevoza,
- javno, putem medija objaviti početak, izmjenu ili prestanak prijevoza na liniji.

Usklađivanje voznih redova

Članak 42.

(1) Postupak usklađivanja voznih redova provodi Hrvatska gospodarska komora.

(2) Usklađivanje voznih redova obavlja se za nove, kao i u slučaju izmjene linija na kojima se mijenja vrijeme polaska.

(3) Ministar pravilnikom propisuje mjerila, postupak i rokove usklađivanja voznih redova, kao i visinu naknade za usklađivanje koju plaćaju prijevoznici.

(4) Naknada iz stavka 3. ovoga članka prihod je komore iz stavka 1. ovoga članka.

Daljinar

Članak 43.

- (1) Daljinar i minimalno vozno vrijeme utvrđuje prijevoznik.
- (2) Ministar pravilnikom propisuje način određivanja daljinara i najmanjega voznog vremena.

Vozne karte

Članak 44.

- (1) Vozne karte smiju se prodavati samo za linije za koje je izdana dozvola, u skladu s voznim redom i cjenikom.
- (2) Putnici koji koriste javni linijski prijevoz tijekom cijele vožnje moraju imati vozne karte koje sadrže:
 - naziv prijevoznika,
 - relaciju prijevoza,
 - cijenu prijevoza.
- (3) Na zahtjev nadležnog inspektora putnik je dužan dati voznu kartu na uvid.

Obavijest o kašnjenju autobusa

Članak 45.

- (1) Prijevoznik je dužan, u slučaju nemogućnosti održavanja polaska na liniji ili o zakašnjenju duljem od 30 minuta, bez odgode izvijestiti autobusni kolodvor s kojeg započinje prijevoz po voznom redu.
- (2) Po primitku obavijesti iz stavka 1. ovoga članka autobusni kolodvor s kojeg započinje prijevoz dužan je o zakašnjenju izvijestiti putnike i sljedeće autobusne kolodvore po voznom redu.

Privremeni prekid prijevoza na liniji

Članak 46.

- (1) Obavljanje prijevoza na određenoj liniji može se privremeno prekinuti za vrijeme važenja dozvole kad nastanu i za vrijeme trajanja okolnosti koje prijevoznik nije mogao predvidjeti, a čije posljedice nije mogao otkloniti (viša sila).
- (2) Privremeni prekid prijevoza iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je dužan izvijestiti izdavatelja dozvole te javnost sredstvima javnog priopćavanja, odmah nakon nastanka okolnosti koje su taj prekid izazvale.

*Trajna obustava***Članak 47.**

- (1) Ako prijevoznik ne može obavljati prijevoz prema odobrenom voznom redu na liniji za koju ima dozvolu, dužan je izdavatelju dozvole podnijeti zahtjev za trajnu obustavu prijevoza.
- (2) Izdavatelj dozvole, po primitku zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Zakona, donijet će rješenje o ukidanju dozvole radi trajne obustave prijevoza.
- (3) Protiv rješenja o ukidanju dozvole za županijski linijski prijevoz putnika radi trajne obustave prijevoza može se izjaviti žalba Ministarstvu.
- (4) Protiv rješenja o ukidanju dozvole za međužupanijski linijski prijevoz putnika radi trajne obustave prijevoza žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Prijevoznik je dužan o trajnoj obustavi prijevoza na liniji za koju ima dozvolu izvijestiti javnost sredstvima javnog priopćavanja.

*Pravno sljedništvo***Članak 48.**

- (1) Iznimno od članka 34. stavka 3. ovoga Zakona pravni slijednik prijevoznika na kojega glasi dozvola, nastavlja s obavljanjem prijevoza na temelju izdane dozvole i preuzima istovjetna prava i obveze, uz prethodnu suglasnost izdavatelja dozvole.
- (2) Pravnim slijednikom, u smislu stavka 1. ovoga članka, smatra se i prijevoznik-obrtnik koji odjavi obrt i nastavi s obavljanjem prijevozničke djelatnosti kao trgovačko društvo.

*Zajedničko obavljanje prijevoza***Članak 49.**

- (1) Dva ili više prijevoznika mogu zajednički obavljati prijevoz.
- (2) Prijevoznici iz stavka 1. ovoga članka u slučaju zajedničkog obavljanja prijevoza na liniji dužni su uz zahtjev priložiti pisani ugovor o zajedničkom obavljanju prijevoza.
- (3) Za prijevoz iz stavka 1. ovoga članka izdaje se jedna dozvola koja glasi na sve prijevoznike.
- (4) U slučaju prestanka ispunjavanja bilo kojeg uvjeta za izdavanje dozvole, ili izricanje mjere zabrane obavljanja prijevoza u trajanju dužem od tri mjeseca nekom od prijevoznika iz stavka 1. ovoga članka, prijevoz nastavljaju ostali prijevoznici na koje glasi dozvola, uz prethodnu suglasnost izdavatelja dozvole.

*Način obavljanja prijevoza***Članak 50.**

Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika na liniji za koju ima dozvolu u svoje ime, na vlastitu odgovornost i za vlastiti račun.

*Podvozarstvo***Članak 51.**

(1) Iznimno od članka 50. ovoga Zakona prijevoznik može privremeno na određenoj liniji neprekidno, ne dulje od 90 dana tijekom jedne kalendarske godine, povjeriti obavljanje prijevoza drugom prijevozniku, koji ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom, na temelju pisanog ugovora (podvozarstvo).

(2) Podvozarstvo je prijevoz koji se obavlja na temelju pisanog ugovora kojim se prijevoznik obvezuje da će obavljati prijevoz u ime i za račun drugog prijevoznika na kojeg glasi dozvola.

(3) U slučaju obavljanja prijevoza iz stavka 1. ovoga članka, nositelj dozvole dužan je prije sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka ishoditi suglasnost izdavatelja dozvole.

(4) Prijevoznik koji povjeri obavljanje prijevoza drugom prijevozniku dužan je u roku osam dana od dana sklapanja ugovora, isti dostaviti izdavatelju dozvole.

*Obveze vozača***Članak 52.**

(1) Vozač prijevoznika dužan je u granicama raspoloživih mjesta u vozilu, u skladu s voznim redom i općim uvjetima prijevoza, prihvatiti i prevesti svaku osobu, uz prihvat prtljage.

(2) Zabranjeno je zaustavljanje radi uzimanja i ostavljanja putnika izvan autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta koja su određena voznim redom.

B. POSEBNI LINIJSKI PRIJEVOZ PUTNIKA*Obavljanje posebnoga linijskog prijevoza putnika***Članak 53.**

(1) Posebni linijski prijevoz putnika obavlja se u pravilu autobusima, a iznimno se može obavljati i osobnim vozilom (8+1), odnosno specijalnim vozilima, na osnovi sklopljenog pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika. Popis putnika obvezatni je sastavni dio ugovora. Tijekom obavljanja posebnoga linijskog prijevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor i popis putnika. Zabranjen je prijevoz putnika koji nisu upisani u popis putnika u posebnom linijskom prijevozu.

(2) Prijevoznik je dužan u roku osam dana od sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka dostaviti primjerak ugovora Ministarstvu, odnosno upravnom tijelu županije nadležnom za poslove prometa, koji vode registar posebnih linijskih prijevoza.

(3) Iznimno, kao posebni linijski prijevoz može se obavljati i prijevoz putnika koji nisu navedeni u popisu putnika iz stavka 1. ovoga članka, u mjesta i iz mjesta u kojima ne postoji javni linijski prijevoz putnika, odnosno za potrebe izvanrednog obavljanja drugih oblika prijevoza.

(4) Za obavljanje prijevoza iz stavka 3. ovoga članka, prijevoznik mora imati dozvolu koju za međuzupanijske linije izdaje Ministarstvo, a za županijske linije upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa.

(5) Prilikom izdavanja dozvole iz stavka 4. ovoga članka, izdavatelj dozvole primjenjuje sljedeća mjerila:

- vremensku i mjesnu dostupnost javnoga linijskoga cestovnog i drugih grana prijevoza,
- potrebe posebnih kategorija korisnika prijevoza,
- utjecaj na ekonomsku opstojnost postojećih linija.

(6) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za županijske linije iz stavka 4. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(7) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za međuzupanijske linije iz stavka 4. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

C. SHUTTLE PRIJEVOZ

Članak 54.

Obavljanje shuttle prijevoza

(1) Prijevoz putnika između zračne luke i središta grada, odnosno hotela može obavljati prijevoznik koji ima licenciju za unutarnji prijevoz putnika ili licenciju Zajednice za prijevoz putnika. Prijevoz se može obavljati autobusima i osobnim vozilima (7+1), odnosno (8+1).

(2) Prijevoz iz stavka 1. ovoga članka može obavljati prijevoznik koji ima sklopljen ugovor sa zračnom lukom na čijem području putnici ulaze ili izlaze. Prijevoz se obavlja sukladno uvjetima i cjeniku kojeg utvrđuje prijevoznik u suglasnosti sa zračnom lukom.

(3) Vozila kojima se obavlja prijevoz iz stavka 1. ovoga članka moraju na vidnom mjestu imati oznaku vrste prijevoza, relacije na kojima se prijevoz obavlja i cjenik.

D. POVREMENI PRIJEVOZ PUTNIKA

Obavljanje povremenog prijevoza putnika

Članak 55.

(1) Povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu obavlja se autobusom i osobnim vozilom (7+1 i 8+1).

(2) Povremeni prijevoz putnika ne smije sadržavati ponovljene elemente linijskog ni posebnoga linijskog prijevoza, kao što su relacija, vrijeme odlaska i dolaska, te mjesta ulaza i izlaza putnika. Prijevozi su namijenjeni potrebama za jednokratnim prijevozima i nemaju funkciju prijevoza dnevne migracije.

(3) Pri obavljanju povremenog prijevoza putnika prijevoznik u vozilu mora imati ugovor o prijevozu sklopljen prije početka obavljanja prijevoza.

E. AUTOTAKSI PRIJEVOZ

Obavljanje autotaksi prijevoza

Članak 56.

(1) Autotaksi prijevoz obavlja se na temelju ovoga Zakona i propisa koji u skladu s ovim Zakonom donosi nadležno tijelo jedne ili više jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba.

(2) Autotaksi prijevoz obavlja se na temelju dozvole, ako je to utvrđeno propisom iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Dozvolu iz stavka 2. ovoga članka izdaje nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, pravnoj ili fizičkoj osobi koja ispunjava sljedeće uvjete:

- ima važeću licenciju za obavljanje autotaksi prijevoza,
- ima položen ispit, odnosno zaposlenog vozača s položenim ispitom iz članka 59. ovoga Zakona.

(4) Na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se ne izdaju dozvole, autotaksi prijevoz se obavlja na temelju licencije za obavljanje autotaksi prijevoza, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Propisom iz stavka 1. ovoga članka jedinice lokalne samouprave mogu utvrditi organizaciju obavljanja autotaksi prijevoza, autotaksi stajališta i način njihova korištenja, broj sjedala u vozilu kojim se obavlja autotaksi prijevoz, te druge uvjete koji se odnose na izgled i opremu vozila.

(6) Propisom iz stavka 1. ovoga članka jedinice lokalne samouprave utvrđuju cijenu prijevoza, a mogu utvrditi mjerila na temelju kojih će odrediti broj autotaksi prijevoznika i/ili vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz na njihovom području.

(7) Tijekom obavljanja autotaksi prijevoza putnika u vozilu mora biti uključen taksimetar, s vidljivom cijenom obavljenog prijevoza koja mora biti sukladna važećoj tarifi.

(8) Nadzor nad provedbom propisa iz stavka 1. ovoga članka provode, pored Inspekcije cestovnog prometa i Državnog inspektorata, i komunalni redari jedinice lokalne samouprave.

(9) U obavljanju nadzora nad provedbom propisa iz stavka 1. ovoga članka komunalni redari jedinice lokalne samouprave imaju ovlasti propisane zakonom kojim se uređuje ustroj i ovlasti komunalnog redarstva.

Članak 57.

(1) Autotaksi prijevoz obavlja se na području i sa područja one jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, na čijem području prijevoznik ima sjedište/prebivalište.

(2) Propisom iz članka 56. stavka 1. ovoga Zakona može se utvrditi pod kojim uvjetima je autotaksi prijevoz dozvoljen prijevoznicima sa sjedištem/prebivalištem izvan područja te jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Strani autotaksi prijevoznik

Članak 58.

Strani prijevoznik može obavljati autotaksi prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske, ako je to uređeno međunarodnim ugovorom.

Ispit za vozača autotaksi vozila

Članak 59.

(1) Vozač autotaksi vozila mora imati položen ispit o poznavanju osnovnih podataka o kulturnim, gospodarskim, turističkim, prometnim i drugim značajnim objektima i znamenitostima na području na kojem obavlja prijevoz.

(2) Nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, propisuje program ispita i način provjere znanja.

F. POSEBNI PRIJEVOZ PUTNIKA U UNUTARNJEM CESTOVNOM PROMETU

Obavljanje posebnog oblika prijevoza

Članak 60.

Potrebu i način obavljanja djelatnosti iznajmljivanja osobnih vozila s vozačem te obavljanja posebnog oblika prijevoza putnika cestovnim vlakom, zaprežnim vozilom ili nekim drugim cestovnim vozilom propisuje jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb.

2. PRIJEVOZ PUTNIKA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Članak 61.

Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se autobusima kao prijevoz u javnom linijskom prometu, posebnom linijskom prometu, kao povremeni prijevoz putnika i kao prijevoz putnika s naizmjeničnim vožnjama.

A. JAVNI LINIJSKI PRIJEVOZ PUTNIKA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Uvjeti za uspostavljanje međunarodnoga linijskog prijevoza putnika

Članak 62.

(1) Javni prijevoz putnika u međunarodnom linijskom cestovnom prometu (u daljnjem tekstu: međunarodni linijski prijevoz putnika) na području država članica uspostavlja se i obavlja sukladno odredbama Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009.

(2) Međunarodni linijski prijevoz putnika između Republike Hrvatske i trećih država, tranzitni prijevoz kroz Republiku Hrvatsku povezan s tim prijevozima te međunarodni linijski prijevoz putnika što ga obavlja prijevoznik države članice u treću državu uspostavlja se u skladu s međunarodnim ugovorom, uz uvažavanje načela uzajamnosti, a obavlja se na temelju dozvole izdane uz uzajamnu suglasnost, u skladu s uvjetima koji su određeni ovim Zakonom i međunarodnim ugovorom.

Dozvola Zajednice za obavljanje međunarodnoga linijskog prijevoza putnika

Članak 63.

(1) Dozvolu Zajednice u Republici Hrvatskoj izdaje Ministarstvo, na zahtjev prijevoznika. Dozvola se izdaje sukladno odredbama Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009.

(2) Ako na liniji za koju je podnesen novi zahtjev za izdavanje dozvole prijevoze već obavljaju dva ili više prijevoznika, Ministarstvo će prije izdavanja dozvole pozvati te prijevoznike da ocijene hoće li ih novi prijevoz ekonomski ugroziti te da o tome dostave potrebne dokaze. Ako prijevoznici predoče dokaze (analize i sl.) da će ih uvođenje novoga prijevoznika na liniji ekonomski ugroziti, Ministarstvo može odbiti zahtjev za izdavanje nove dozvole.

(3) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole Zajednice žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Dozvola za međunarodni linijski prijevoz putnika u treće države

Članak 64.

(1) Međunarodni linijski prijevoz putnika iz članka 62. stavka 2. ovoga Zakona na teritoriju Republike Hrvatske može se obavljati samo na temelju dozvole koju izdaje Ministarstvo.

(2) Za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:

- domaći prijevoznik mora imati licenciju Zajednice,
- u obavljanje prijevoza na liniji koja ima stajalište na teritoriju Republike Hrvatske mora biti uključen domaći prijevoznik,
- vozni red mora biti usklađen,
- sve države preko čijeg teritorija prometuje linija moraju biti suglasne s obavljanjem prijevoza na toj liniji.

(3) Dozvola se izdaje na zahtjev domaćeg prijevoznika ili stranog prijevoznika.

(4) Dozvola se izdaje s rokom važenja do 5 godina.

(5) Uz zahtjev iz stavka 3. ovoga članka prilaže se vozni red, cjenik, itinerar, ugovor sklopljen između domaćeg i stranog prijevoznika o zajedničkom obavljanju međunarodnoga linijskog prijevoza putnika, kao i druge priloge utvrđene međunarodnim ugovorom.

(6) Strani prijevoznik podnosi zahtjev za izdavanje dozvole nadležnom tijelu države u kojoj ima poslovni nastan.

(7) Ministarstvo izdaje dozvolu za dio linije koji prometuje preko teritorija Republike Hrvatske, nakon dobivene suglasnosti svih država preko kojih linija prometuje.

(8) Sastavni dijelovi dozvole su ovjereni vozni red, cjenik i itinerar.

(9) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(10) Ministarstvo vodi upisnik međunarodnih linija.

Članak 65.

Odredbe članka 64. ovoga Zakona o uvjetima i načinu izdavanja dozvole za međunarodni prijevoz putnika u treće države odgovarajuće se primjenjuju i na postupak obnove ili izmjene te dozvole.

Način obavljanja međunarodnoga linijskog prijevoza putnika

Članak 66.

(1) Međunarodni linijski prijevoz putnika mora se obavljati u skladu s izdanom dozvolom.

(2) Međunarodni linijski prijevoz putnika može se povremeno obavljati na istoj liniji i dodatnim autobusima (bis-vožnje).

(3) Prilikom obavljanja prijevoza iz stavka 2. ovoga članka dozvoljeno je izostavljanje određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

*Tranzitni linijski prijevoz putnika***Članak 67.**

(1) Tranzit preko teritorija Republike Hrvatske može se obavljati na temelju dozvole koju izdaje Ministarstvo, bez ulaska i izlaska putnika na teritoriju Republike Hrvatske.

(2) Pri obavljanju linijskog prijevoza putnika u tranzitu preko teritorija Republike Hrvatske, prijevoznik u autobusu mora imati izvornik dozvole koji glasi na prijevoznika koji obavlja prijevoz ili izvornik dozvole i ugovor o podvozarstvu sklopljen između prijevoznika na kojega glasi dozvola i prijevoznika koji obavlja prijevoz na temelju ugovora, ovjeren kod javnog bilježnika.

(3) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 68.

Na objavljivanje i usklađivanje voznog reda, način i uvjete korištenja autobusnih kolodvora i autobusnih stajališta, prestanak važenja dozvole te ostale uvjete i obveze prijevoznika u međunarodnom linijskom prijevozu putnika odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje unutarnji cestovni prijevoz.

*Trajna obustava prijevoza***Članak 69.**

(1) Ako prijevoznik iz ekonomskih ili drugih opravdanih razloga ne može obavljati međunarodni linijski prijevoz putnika za koji mu je izdana dozvola, dužan je Ministarstvu podnijeti obrazloženi zahtjev za trajnu obustavu prijevoza.

(2) Prijevoz se smije trajno obustaviti nakon što Ministarstvo donese rješenje o ukidanju dozvole.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

**B. POSEBNI LINIJSKI PRIJEVOZ PUTNIKA U MEĐUNARODNOM
CESTOVNOM PROMETU**

*Obavljanje posebnoga linijskog prijevoza između država članica***Članak 70.**

(1) Posebni linijski prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu između država članica obavlja se sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073/2009 i Uredbe Komisije (EZ) br. 2121/98.

(2) Ako domaći prijevoznik obavlja prijevoz iz stavka 1. ovoga članka kao kabotažu, dužan je popunjavati kontrolni dokument – putni list iz članka 1. Uredbe Komisije (EZ) br. 2121/98. i

dostaviti ga Ministarstvu najkasnije do desetog dana tekućeg mjeseca za prijevoze obavljene u proteklom mjesecu. Uz to, dužan je dostaviti Ministarstvu tromjesečno izvješće o obavljenim prijevozima na obrascu tiskanom u Prilogu VI Uredbe Komisije (EZ) br. 2121/98.

Obavljanje posebnoga linijskog prijevoza između Republike Hrvatske i trećih država

Članak 71.

- (1) Posebni linijski prijevoz putnika između Republike Hrvatske i trećih država obavlja se autobusom, na osnovi sklopljenoga pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika, odnosno dozvole koju izdaje Ministarstvo. Popis putnika je obvezatni sastavni dio ugovora. Tijekom obavljanja posebnoga linijskog prijevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor i popis putnika.
- (2) Zabranjen je prijevoz putnika koji nisu upisani u popis u posebnom linijskom prijevozu iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Prijevoznik je dužan Ministarstvu prijaviti ugovor o obavljanju posebnoga linijskog prijevoza putnika iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Ministarstvo vodi evidenciju posebnih linijskih prijevoza iz stavka 1. ovoga članka.

C. POVREMENI PRIJEVOZ PUTNIKA I PRIJEVOZ PUTNIKA NAIZMJENIČNIM VOŽNJAMA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Način obavljanja

Članak 72.

- (1) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država članica obavlja se sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1073/2009 i Uredbe Komisije (EZ) br. 2121/98.
- (2) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država koje su stranke INTERBUS ugovora obavlja se sukladno odredbama toga Ugovora.
- (3) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu između Republike Hrvatske i država koje nisu stranke INTERBUS ugovora obavlja se sukladno dvostranim (bilateralnim) ugovorima i odredbama ovoga Zakona.
- (4) Ako domaći prijevoznik obavlja prijevoz iz stavka 1. ovoga članka kao kabotažu, dužan je za takve prijevoze popunjavati kontrolni dokument putni list iz kojeg mora biti razvidno polazno i odredišno mjesto te datum početka i završetka prijevoza. Popunjene kontrolne dokumente putne listove prijevoznik je dužan vratiti Ministarstvu najkasnije do desetog dana tekućeg mjeseca za protekli mjesec.

(5) Povremeni prijevoz putnika iz stavka 3. ovoga članka obavlja se bez dozvole kod sljedećih vrsta prijevoza:

1. kružne vožnje »zatvorenih vrata«, pri čemu se ista skupina putnika prevozi istim autobusom na cijelom putovanju i vraća na polazno mjesto. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište,
2. vožnje koje se obavljaju s putnicima pri polaznoj vožnji, a praznim autobusom pri povratnoj vožnji. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište,
3. vožnje pri kojima se polazno putovanje obavlja bez putnika i svi se putnici preuzimaju na istom mjestu, ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta,
 - putnici sačinjavaju skupinu formiranu na temelju ugovora o prijevozu, koji je sklopljen prije njihovog dolaska u Republiku Hrvatsku. Putnici se prevoze nazad u državu u kojoj prijevoznik ima sjedište,
 - putnike je isti prijevoznik prethodno dovezao na teritorij Republike Hrvatske, te ih preuzima i odvozi natrag na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište,
 - putnici su pozvani da doputuju na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište, pri čemu troškove prijevoza snosi fizička ili pravna osoba koja ih je pozvala. Putnici moraju sačinjavati jedinstvenu skupinu koja nije nastala samo zbog tog putovanja. Prijevoznik prevozi putnike na teritorij države u kojoj ima sjedište,
4. tranzitne vožnje preko teritorija Republike Hrvatske, ako su u svezi s povremenim prijevozom,
5. prijevozi praznih autobusa, koji se koriste isključivo za zamjenu autobusa u kvaru ili oštećenog autobusa.

(6) Dozvola je potrebna za:

1. ulazak praznog autobusa u Republiku Hrvatsku radi preuzimanja skupine putnika, te za prijevoz te skupine na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište, ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 5. točke 3. ovoga članka,
2. obavljanje ostalih povremenih prijevoza putnika.

(7) Domaći prijevoznik mora imati dozvolu za povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu, ako je međunarodni prijevoz u pojedinim državama dozvoljen samo na temelju dozvola.

(8) Dozvolu za obavljanje povremenog prijevoza putnika domaćem prijevozniku, na njegov zahtjev izdaje Ministarstvo.

(9) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za povremeni prijevoz putnika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu naizmjeničnim vožnjama

Članak 73.

(1) Za prijevoze putnika u međunarodnom cestovnom prometu s naizmjeničnim vožnjama strani prijevoznik mora imati dozvolu. Izvornik dozvole vozač mora imati u vozilu tijekom obavljanja prijevoza.

(2) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka neće se izdati ako je iz zahtjeva prijevoznika za izdavanje dozvole razvidno da su namjeravani prijevozi u suprotnosti s odredbama ovoga članka.

(3) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama je prijevoz kod kojeg se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istoga polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto kasnijom vožnjom istog prijevoznika. Polazno, odnosno odredišno mjesto je mjesto gdje vožnja započinje, odnosno završava, zajedno s okolnim mjestima unutar promjera od 50 km.

(5) Kod naizmjeničnog prijevoza ni jedan se putnik ne smije uzimati ili ostavljati tijekom puta.

(6) Prva povratna i posljednja polazna vožnja u nizu naizmjeničnih vožnji obavlja se praznim autobusom.

(7) Naizmjeničnim prijevozom smatra se prijevoz prilikom kojeg se uz suglasnost Ministarstva:

- putnici vraćaju s drugom skupinom ili prijevoznikom,
- putnici usput uzimaju ili ostavljaju,
- prva polazna i posljednja povratna vožnja obavlja praznim autobusom.

Putni list

Članak 74.

(1) Prijevoznik koji obavlja povremene prijevoze, uključujući prijevoz naizmjeničnim vožnjama, mora prije početka vožnje ispuniti putni list.

(2) Za obavljanje posebnih linijskih prijevoza koji se obavljaju kao kabotaža te povremenih prijevoza na području Europske unije prijevoznici moraju koristiti putni list Zajednice, sukladno odredbama Uredbe Komisije (EZ) br. 2121/1998.

(3) Za obavljanje povremenih prijevoza izvan područja Zajednice prijevoznici moraju koristiti putni list, sukladno INTERBUS ugovoru i propisima donesenim za njegovo provođenje.

(4) Knjige putnih listova za autobuse domaćeg prijevoznika izdaje Ministarstvo.

3. DOKUMENTI, MJERE I SLOBODA OBAVLJANJA PRIJEVOZA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Ukidanje dozvole

Članak 75.

(1) Ministarstvo može ukinuti dozvolu za međunarodni linijski prijevoz ili naizmjenične vožnje, koja je bila izdana domaćem ili stranom prijevozniku, ako prijevoznik unatoč prethodnom upozorenju ne obavlja prijevoz u skladu s odredbama ovoga Zakona, odredbama drugih propisa koji su na snazi u Republici Hrvatskoj ili odredbama međunarodnih ugovora.

(2) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka koja je bila izdana stranom prijevozniku ukida se i u slučaju kad nadležno tijelo države u kojoj je strani prijevoznik registriran, odbije izdati odgovarajuću dozvolu domaćem prijevozniku.

(3) Protiv rješenja o ukidanju dozvole iz stavaka 1. i 2. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Sloboda obavljanja prijevoza

Članak 76.

Svaki prijevoznik koji obavlja prijevoz putnika uz naknadu, dužan je obavljati prijevoz putnika bez diskriminacije i bez obzira na nacionalnost ili sjedište/prebivalište, uz uvjet da:

- ima licenciju države u kojoj ima sjedište/prebivalište za prijevoz putnika u linijskom prijevozu, uključujući posebni linijski prijevoz i povremeni prijevoz,
- ispunjava uvjete Europske unije za obavljanje djelatnosti prijevoza putnika u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prijevozu,
- ispunjava propisane uvjete u pogledu cestovne sigurnosti, koji se odnose na standarde za vozača i vozilo.

V. PRIJEVOZ TERETA

Vrste prijevoza tereta

Članak 77.

Prijevoz tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu obavlja se kao javni prijevoz i kao prijevoz za vlastite potrebe.

Javni prijevoz tereta

Članak 78.

Javni prijevoz tereta je prijevoz koji se obavlja uz naknadu, kod kojeg se relacija, cijena prijevoza i drugi prijevozni uvjeti određuju ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza.

Strane dozvole za domaćeg prijevoznika

Članak 79.

(1) Međunarodni prijevoz tereta obavlja se na temelju dozvole za međunarodni prijevoz tereta, ukoliko međunarodnim ugovorom nije određeno da se prijevoz obavlja bez dozvole.

(2) Ministarstvo utvrđuje i razmjenjuje potrebni broj dozvola za jednu godinu, s nadležnim tijelima drugih država.

(3) Dozvole za prijevoz tereta u međunarodnom cestovnom prometu tereta dijele se na kritične i nekritične.

(4) Ministarstvo svake godine u mjesecu rujnu, na temelju praćenja stanja za tekuću godinu, mora utvrditi popis kritičnih dozvola koji objavljuje na svojoj oglasnoj ploči i web stranicama Ministarstva.

Raspodjela stranih dozvola

Članak 80.

(1) Raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima obavlja Ministarstvo putem komora, osim kritičnih dozvola čiju raspodjelu obavlja Ministarstvo.

(2) Osnovna mjerila za raspodjelu stranih dozvola su:

- broj vozila registriranih za obavljanje prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu, za koje prijevoznik posjeduje važeće kopije licencije,
- kvaliteta voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim u EURO 0, EURO 1, EURO 2, EURO 3, EURO 4, EURO 5 i EURO 6,
- broj zaposlenih vozača,
- broj ispravno upotrijebljenih i važećih dozvola u određenom promatranom razdoblju,
- visina ostvarenoga godišnjeg prometa po vozilu,
- broj izrečenih kaznenih mjera sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) O raspodjeli stranih nekritičnih dozvola komore donose odluku protiv koje se može izjaviti žalba Ministarstvu. O raspodjeli stranih kritičnih dozvola Ministarstvo donosi odluku protiv koje nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Ministar pravilnikom propisuje postupak i način raspodjele stranih dozvola domaćim prijevoznicima te dodatna mjerila za raspodjelu pojedinih vrsta stranih dozvola.

(5) Podaci o raspodjeli svih stranih dozvola objavljuju se svakih šest mjeseci na oglasnoj ploči i web stranicama Ministarstva.

(6) Odredba članka 48. ovoga Zakona primjenjuje se i prilikom raspodjele i korištenja stranih dozvola.

Obveze komora

Članak 81.

(1) Komore su dužne Ministarstvu dostavljati izvješće o raspodjeli i iskorištenosti stranih dozvola po pojedinim državama i prijevoznicima.

(2) Ministar pravilnikom propisuje postupak, način i rokove za izvješćivanje iz stavka 1. ovoga članka.

Naknada za strane dozvole i troškove raspodjele

Članak 82.

(1) Prijevoznik plaća naknadu za stranu dozvolu i naknadu za troškove postupka raspodjele stranih dozvola.

(2) Ministar pravilnikom utvrđuje visinu naknade za stranu dozvolu i visinu naknade za trošak postupka raspodjele strane dozvole.

(3) Naknada za stranu dozvolu prihod je državnog proračuna, a naknada za troškove postupka raspodjele stranih dozvola iz članka 80. stavka 1. ovoga Zakona prihod je komora.

Uvjeti za dodjelu dozvola

Članak 83.

Strane dozvole može dobiti domaći prijevoznik, ako:

- ima licenciju Zajednice,
- je pravodobno izdavatelju dozvola podnio zahtjev za dodjelu dozvola.

Korištenje stranih dozvola

Članak 84.

(1) Prijevoznik može dobivene strane dozvole koristiti samo za vozila za koja ima licenciju Zajednice.

(2) Strana dozvola se mora nalaziti u vozilu za cijelo vrijeme obavljanja međunarodnog prijevoza.

(3) Prijevoznik je dužan pravilno i točno popuniti dozvolu i ne smije mijenjati podatke unesene u dozvolu.

(4) Prijevoznik je dužan koristiti dozvolu u skladu s njezinom namjenom i ne smije je ustupiti drugom prijevozniku.

(5) Ministarstvo će rješenjem ukinuti stranu dozvolu prijevozniku ako dozvolu ne koristi u skladu s njezinom namjenom, ili je ustupi drugom prijevozniku, ili prestane ispunjavati koji od uvjeta propisanih za njezino izdavanje.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Dozvole za stranog prijevoznika i prijevoznika Europske unije

Članak 85.

(1) Strani prijevoznik može obavljati prijevoz tereta u Republiku Hrvatsku i iz Republike Hrvatske ako ima dozvolu za prijevoz tereta koju izdaje Ministarstvo, odnosno bez dozvole ako je tako određeno međunarodnim ugovorom.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka važi i za prijevoznika Europske unije koji obavlja prijevoz tereta iz trećih država u Republiku Hrvatsku i obratno, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

(3) Međunarodni prijevoz tereta stranim vozilom, koje ima priključno vozilo, obavlja se na temelju jedne dozvole.

(4) Ako strani prijevoznik ili prijevoznik Europske unije obavlja međunarodni prijevoz tereta vučnim i priključnim vozilom (skup vozila) različitih država registracije, mora imati dozvolu samo za vučno vozilo, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

(5) Dozvola za prijevoz tereta nije prenosiva na drugog prijevoznika.

(6) Dozvola za prijevoz tereta mora biti pravilno popunjena i nalaziti se u stranom vozilu za cijelo vrijeme trajanja vožnje na teritoriju Republike Hrvatske.

(7) Kontrolu ispravnosti dozvole obavljaju Carinska uprava i inspekcija cestovnog prometa i cesta Ministarstva.

(8) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za prijevoz tereta nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Posebne dozvole

Članak 86.

(1) Inspekcija cestovnog prometa i cesta može stranom prijevozniku izdati, uz plaćanje upravne pristojbe, posebnu dozvolu za obavljanje bilateralnog ili tranzitnog prijevoza tereta, ako Republika Hrvatska nije sklopila ugovor o međunarodnom prijevozu s državom u kojoj je strano vozilo registrirano, ili s tom državom nema razmijenjene dozvole.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Prijevoz bez dozvole

Članak 87.

(1) Dozvola za stranog prijevoznika i prijevoznika Europske unije nije potrebna:

1. za prijevoz tereta sa zrakoplovnog pristaništa i za zrakoplovno pristanište, u slučaju havarije i druge nezgode zrakoplova ili u slučaju slijetanja zrakoplova zbog prisilne promjene pravca leta ili u slučaju otkazivanja zrakoplovnih linija,
2. za prijevoz oštećenoga motornog i priključnog vozila,
3. za prijevoz umrle osobe,
4. za prijevoz tereta prilikom selidbe u odgovarajućim posebnim vozilima,
5. za prijevoz poštanskih pošiljki,
6. za prijevoz izložaka namijenjenih sajmovima i izložbama,
7. za prijevoz pomoćnih sredstava i drugih potrepština za kazališne, glazbene i druge kulturne priredbe, cirkuske predstave ili za filmska, radijska i televizijska snimanja,
8. za prijevoz pčela i ribljeg mlađa,
9. za prijevoz medicinskog i drugog materijala kao pomoć u slučaju prirodnih nepogoda i rata i za prijevoz tereta u humanitarne svrhe,
10. za prazna vozila kojima se zamjenjuju vozila u kvaru, te preuzima prijevoz tereta iz vozila u kvaru,

11. za vozila tehničke pomoći za popravak vozila u kvaru (servisna remontna vozila),
12. za prijevoz tereta isključivo u reklamne svrhe ili za nastavu,
13. za vozila nosivosti do 3.500 kg ili najveće dopuštene mase do 6.000 kg.

(2) Za prijevoz iz stavka 1. ovoga članka vozač u vozilu mora imati dokument iz kojeg je razvidno da je riječ o jednom od navedenih prijevoza.

Primjena standarda o zaštiti okoliša i sigurnosti cestovnog prometa

Članak 88.

Zabranjen je ulazak u Republiku Hrvatsku stranom prijevozniku vozilom koje ne ispunjava uvjete propisane posebnim propisima u pogledu zaštite okoliša i sigurnosti u cestovnom prometu.

Izvanredni prijevoz

Članak 89.

(1) Izvanredni prijevoz tereta u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se na temelju ovoga Zakona i drugih propisa.

(2) Strana vozila u prometu na cestama Republike Hrvatske moraju udovoljavati propisima Republike Hrvatske u pogledu dimenzija i ukupne mase vozila i osovinskih opterećenja.

(3) Za obavljanje izvanrednog prijevoza u cestovnom prometu strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije mora imati dozvolu za izvanredni prijevoz.

(4) Strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije koji je pribavio dozvolu za izvanredni prijevoz ne mora imati dozvolu iz članka 85. ovoga Zakona.

(5) Dozvolu iz stavka 3. ovoga članka izdaju, kao javnu ovlast, Hrvatske ceste d.o.o. na temelju zahtjeva kojeg strani prijevoznik i prijevoznik Europske unije podnosi putem pravne ili fizičke osobe registrirane za obavljanje otpremničke, odnosno agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu.

(6) Kontrolu izvanrednih prijevoza, odnosno kontrolu osovinskih opterećenja, ukupne mase i dimenzija vozila u prometu na cestama provodi Inspekcija cestovnog prometa i cesta Ministarstva, uz potrebnu suradnju Ministarstva unutarnjih poslova i Hrvatskih cesta d.o.o.

(7) Kontrolu iz stavka 6. ovoga članka na graničnim prijelazima Republike Hrvatske obavlja Carinska uprava u okviru carinskog nadzora.

(8) Ako se kontrolom iz stavka 6. ovoga članka utvrdi da se obavlja izvanredni prijevoz bez dozvole, odnosno ako se utvrdi da osovinsko opterećenje, ukupna masa i dimenzije vozila premašuju propisane veličine, troškove kontrole snosi vozač, prema posebnom propisu o javnim cestama, a vozilo se isključuje iz prometa, odnosno zabranjuje mu se ulazak ili izlazak iz Republike Hrvatske do izdavanja dozvole za izvanredni prijevoz.

(9) Za nastavak prijevoza prijevoznik mora, uz troškove kontrole platiti naknadu po posebnom propisu o javnim cestama, za obavljeni prijevoz u Republici Hrvatskoj do mjesta

kontrole, odnosno do mjesta usklađenja osovinskog opterećenja, ukupne mase i dimenzija, odnosno do mjesta istovara ili izlaska iz Republike Hrvatske, kao i nadoknaditi štetu nastalu na cesti, po posebnom propisu, ukoliko se ona utvrdi.

(10) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole za izvanredni prijevoz može se izjaviti žalba Ministarstvu.

Korištenje unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta

Članak 90.

(1) Na teritoriju Republike Hrvatske dozvoljeno je korištenje vozila koja su unajmili prijevoznici koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici, radi obavljanja prijevoza između država članica, pod uvjetom da:

- je vozilo registrirano u skladu s propisima druge države članice,
- se ugovor odnosi samo na najam vozila bez vozača,
- vozilo u najmu koristi samo najmoprimac za vrijeme trajanja ugovora o najmu,
- unajmljenim vozilom upravlja samo vozač zaposlen kod najmoprimca ili najmoprimac osobno.

(2) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se sljedećim dokumentima:

- ugovorom o najmu ili ovjerovljenom kopijom ugovora u kojem su između ostalih navedeni podaci o najmodavcu i najmoprimcu, datum, trajanje ugovora te podaci o vozilu,
- u slučaju kada vozač nije najmoprimac, u vozilu se mora nalaziti ugovor o radu ili ovjerovljena kopija ugovora u kojem su navedeni podaci o najmoprimcu i vozaču, datum, rok trajanja ugovora o radnom odnosu ili posljednji obračunski platni listić.

(3) Dokazi o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. ovoga članka moraju se nalaziti u vozilu.

(4) Dokumenti iz stavka 2. ovoga članka mogu se zamijeniti odgovarajućim dokumentom koji izdaje nadležno tijelo države članice.

(5) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na prijevoz za vlastite potrebe.

VI. PRIJEVOZ ZA VLASTITE POTREBE

Obavljanje prijevoza za vlastite potrebe

Članak 91.

(1) Vozila koja se koriste za prijevoz za vlastite potrebe moraju biti u vlasništvu pravne ili fizičke osobe ili moraju biti uzeta u zakup na temelju ugovora o zakupu ili leasingu.

(2) Vozilom kojim se obavlja prijevoz osoba za vlastite potrebe mora upravljati osoba zaposlena kod pravne ili fizičke osobe ili sama fizička osoba.

(3) Vozila kojima se obavljaju prijevozi za vlastite potrebe moraju biti označena i opremljena sukladno propisu iz članka 13. ovoga Zakona.

*Prijevoz osoba za vlastite potrebe***Članak 92.**

(1) Pravne ili fizičke osobe koje obavljaju međunarodni prijevoz osoba za vlastite potrebe vozilima koja imaju više od devet sjedala, uključujući sjedalo za vozača, prije početka obavljanja prijevoza dužne su pribaviti potvrdu o prijavi prijevoza za vlastite potrebe koju, na pisani zahtjev pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe, izdaje izdavatelj licencije, sukladno odredbama Uredbe Komisije (EZ) br. 2121/98 i Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009. Izdavatelj licencije izdat će potvrdu o prijavi prijevoza za vlastite potrebe samo ako podnositelj zahtjeva za izdavanje potvrde izjavi da će obavljati samo prijevoze za vlastite potrebe. Potvrda se izdaje za svako vozilo kojim će se obavljati prijevoz za vlastite potrebe. Osoba koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe potpisom i žigom na potvrdi potvrđuje da će obavljati prijevoz za vlastite potrebe.

(2) Na postupak izdavanja, ukidanja, promjene i prestanka važenja potvrde o prijavi prijevoza za vlastite potrebe na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na postupak izdavanja, ukidanja, promjene i prestanka važenja licencije.

(3) Pravna ili fizička osoba koja obavlja prijevoz osoba za vlastite potrebe u unutarnjem cestovnom prometu ne mora pribaviti potvrdu o prijavi prijevoza za vlastite potrebe, ali mora u vozilu imati dokaz da obavlja prijevoz za vlastite potrebe.

*Prijevoz tereta za vlastite potrebe***Članak 93.**

(1) Prijevozom tereta za vlastite potrebe smatra se prijevoz koji obavljaju pravne ili fizičke osobe bez naknade, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- teret koji se prevozi mora biti u vlasništvu pravne ili fizičke osobe ili prodan, kupljen, dat ili uzet u najam, proizveden, dopunjen ili popravljen od pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe,
- svrha puta mora biti prijevoz tereta do ili od pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe, te njegovo premještanje unutar ili izvan sjedišta pravne ili prebivališta fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe,
- vozilima kojima se obavlja takav prijevoz moraju upravljati vozači zaposleni kod pravne ili fizičke osobe ili sama fizička osoba,
- vozila moraju biti u vlasništvu, zakupu ili leasingu.

(2) Pravna ili fizička osoba koja obavlja prijevoz iz stavka 1. ovoga članka mora u vozilu imati dokaz da obavlja prijevoz za vlastite potrebe (primjerice, račun, otpremnicu, teretni list i sl.).

VII. KABOTAŽA

Kabotaža za stranog prijevoznika

Članak 94.

(1) Strani prijevoznik ne može obavljati unutarnji prijevoz (kabotaža) na teritoriju Republike Hrvatske, osim ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili ako za to ima posebnu dozvolu koju izdaje Ministarstvo.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, strani prijevoznik može obavljati unutarnji prijevoz kružnu vožnju grupe putnika koju je dovezao iz države u kojoj je vozilo registrirano.

Kabotaža u prijevozu putnika za prijevoznike Europske unije

Članak 95.

Prijevoznik Europske unije može obavljati kabotažu na području Republike Hrvatske u skladu s Uredbom (EZ-a) br. 1073/2009.

Kabotaža u prijevozu tereta za prijevoznika Europske unije

Članak 96.

Prijevoznik Europske unije može, na načelu uzajamnosti, obavljati kabotažu na području Republike Hrvatske u skladu s Uredbom (EZ-a) br. 1072/2009.

Mjere u slučaju krize na tržištu

Članak 97.

(1) U slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na tržištu prijevoza tereta u Republici Hrvatskoj zbog obavljanja prijevoza između država članica i kabotaže, Vlada Republike Hrvatske može uputiti prijedlog Komisiji pri Europskoj zajednici za usvajanje mjera za zaštitu domaćih prijevoznika, te dostaviti informacije o mjerama koja namjerava poduzeti radi zaštite domaćih prijevoznika.

(2) Mjere koje donosi Vlada Republike Hrvatske radi zaštite domaćih prijevoznika mogu trajati najviše šest mjeseci s mogućnošću jednokratnog produljenja.

(3) Kriza, odnosno ozbiljni poremećaji iz stavka 1. ovoga članka znači pojavljivanje problema specifičnih za tržište prijevoznih usluga, koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak ponude nad potražnjom, što podrazumijeva ozbiljniju prijetnju financijskoj stabilnosti i opstanku značajnog broja prijevoznika, uz uvjet da kratkoročne i dugoročne prognoze ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja.

(4) Vlada Republike Hrvatske će u slučaju stanja iz stavka 1. ovoga članka osnovati Krizni odbor sastavljen od predstavnika Ministarstva, ministarstva nadležnog za rad, ministarstva nadležnog za gospodarstvo i predstavnika prijevoznika. Krizni odbor kojemu je na čelu

predstavnik Ministarstva predlaže Vladi Republike Hrvatske mjere za rješavanje krize na tržištu prijevoznih usluga.

(5) Krizni odbor surađuje s odgovarajući tijelima drugih država članica.

VIII. AGENCIJSKA DJELATNOST U CESTOVNOM PROMETU

Članak 98.

(1) Agencijska djelatnost u cestovnom prometu, u smislu ovoga Zakona, su poslovi posredovanja kod zapošljavanja prijevoznih kapaciteta prijevoznika, u ime i za račun prijevoznika.

(2) Agencijsku djelatnost u cestovnom prijevozu može obavljati pravna i fizička osoba koja je registrirana za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu i ima licenciju za tu djelatnost (u daljnjem tekstu: posrednik u cestovnom prijevozu).

(3) Ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa, izdat će licenciju za početak obavljanja agencijske djelatnosti u cestovnom prometu osobi koja, uz uvjete iz članka 15. stavka 1. točaka 1. i 3. ovoga Zakona, ima:

- poslovni prostor s istaknutom tvrtkom na ulazu, koji je primjeren za poslovanje, potpuno odvojen od stambenog prostora i omogućava povjerljive razgovore sa strankama,
- sklopljen ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu iz stavka 4. ovoga članka.

(4) Posrednik u cestovnom prijevozu je dužan kod osiguravatelja u Republici Hrvatskoj ili kod osiguravatelja u državi članici Europske unije osigurati i obnavljati osiguranje od odgovornosti za štetu koju bi obavljanjem agencijske djelatnosti mogao prouzročiti prijevozniku, naručitelju prijevoza ili trećoj osobi.

(5) Najniža osigurana svota za štetu iz stavka 4. ovoga članka ne može biti manja od 150.000,00 kuna po jednom štetnom događaju, odnosno 350.000,00 kuna za sve odštetne zahtjeve u jednoj osiguravateljskoj godini.

(6) Posrednik u cestovnom prijevozu u obavljanju agencijske djelatnosti mora postupati s povećanom pažnjom, sukladno pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka).

(7) Izdavatelj licencije rješenjem će ukinuti licenciju posredniku u cestovnom prijevozu ako agencijsku djelatnost obavlja suprotno propisima i pravilima struke ili poslovnim običajima, ili ako prestane ispunjavati neki od uvjeta propisanih za izdavanje licencije, ili ako se utvrdi da je licencija izdana na temelju netočnih podataka.

(8) Izdavatelj licencije vodi evidenciju o izdanim licencijama za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu.

(9) Ministarstvo vodi jedinstvenu evidenciju posrednika u cestovnom prijevozu.

(10) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj, ustroj i način vođenja evidencije posrednika u cestovnom prijevozu.

(11) Odredbe ovoga Zakona o postupku i načinu izdavanja i ukidanja licencije za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza na odgovarajući način se primjenjuju i na izdavanje i ukidanje licencije za obavljanje agencijske djelatnosti.

(12) Na prava i obveze posrednika u cestovnom prijevozu koje nastanu u obavljanju agencijske djelatnosti na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima.

IX. AUTOBUSNI I TERETNI KOLODVORI

Usluge i opremljenost

Članak 99.

(1) Na autobusnim kolodvorima obavlja se prihvata i otpremanje autobusa i putnika, preuzimanje i pohranjivanje prtljage, pružanje informacija o prijevozima i druge usluge povezane s prijevozom putnika.

(2) Na autobusnim kolodvorima obavlja se i prodaja vozničkih karata i rezervacije ako postoji ugovor o prodaji karata između autobusnog kolodvora i prijevoznika.

(3) Autobusni kolodvori obavljaju prihvat i otpremanje svih autobusa u javnom linijskom prijevozu putnika prema izdanim dozvolama.

(4) Autobusni kolodvori obavljaju prihvat i otpremanje autobusa u posebnom linijskom, povremenom i naizmjeničnom prijevozu putnika u skladu s raspoloživim brojem perona.

(5) Peroni za prihvat autobusa moraju biti na odgovarajući način opremljeni i označeni tako da je zajamčena sigurnost putnika i drugih osoba, koje se zadržavaju na području autobusnog kolodvora, neometani dolazak i odlazak autobusa, te obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka.

Obavljanje djelatnosti

Članak 100.

(1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga može obavljati pravna ili fizička osoba koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu objekt autobusnog kolodvora, te koja ima licenciju za obavljanje te djelatnosti.

(2) Licenciju iz stavka 1. ovoga članka, izdaje ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba, nadležno za poslove prometa.

(3) Uvjeti za dobivanje licencije iz stavka 2. ovoga članka su:

- dobar ugled u smislu članka 16. ovoga Zakona,
- zaposlena osoba odgovorna za vođenje poslova kolodvora s položenim ispitom o stručnoj osposobljenosti, sukladno članku 20. ovoga Zakona
- najmanje dva natkrivena perona,
- najmanje jedno autotaksi stajalište,
- osvijetljene i zagrijane prostorije za boravak putnika,

- prostor za pohranu prtljage,
- sanitarne prostorije,
- prometni ured,
- mjesto za prodaju voznih karata,
- istaknuti izvodi iz voznih redova,
- prostor prilagođen za pristup invalidnim osobama.

(4) Prihvat i otprema putnika obavlja se na autobusnim kolodvorima i autobusnim stajalištima koji su u tu svrhu izgrađeni i označeni, a predviđeni su u voznom redu prijevoznika koji obavlja javni linijski prijevoz.

(5) Usluge autobusnog kolodvora moraju biti dostupne svim korisnicima pod jednakim uvjetima i bez diskriminacije, u skladu s utvrđenom kategorijom.

(6) Ministar pravilnikom utvrđuje mjerila za kategorizaciju autobusnih kolodvora.

(7) Rješenje o kategoriji donosi nadležni ured državne uprave, odnosno tijelo nadležno za poslove prometa Grada Zagreba.

(8) Autobusni kolodvor donosi cjenik kolodvorskih usluga u skladu s utvrđenom kategorijom autobusnog kolodvora, kojeg se dužan pridržavati.

(9) Cjenike usklađuje i ovjerava Hrvatska gospodarska komora.

Obveza korištenja autobusnog kolodvora

Članak 101.

(1) U mjestu u kojem postoji autobusni kolodvor, prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz dužan je koristiti se autobusnim kolodvorom.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na linije kraće od 50 km.

Radno vrijeme autobusnih kolodvora

Članak 102.

Radno vrijeme autobusnog kolodvora mora biti u skladu s utvrđenom kategorijom.

Obveze autobusnih kolodvora

Članak 103.

(1) Autobusni kolodvor dužan je voditi očevidnik o dolascima i polascima autobusa.

(2) Autobusni kolodvor dužan je nadležnog izdatelja dozvole izvješćivati do 5. dana u tekućem mjesecu za protekli mjesec o neobavljanju prijevoza na odobrenoj liniji.

(3) Vozač autobusa dužan je prijaviti autobusnom kolodvoru vrijeme svakog dolaska i polaska autobusa.

(4) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj i način vođenja očevidnika iz stavka 1. ovoga članka.

Opremljenost teretnih kolodvora za teretna vozila

Članak 104.

(1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga u teretnom prometu može obavljati pravna ili fizička osoba, koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu objekt teretnog kolodvora, te koja ima licenciju za obavljanje te djelatnosti.

(2) Licenciju iz stavka 1. ovoga članka, izdaje ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(3) Uvjeti za dobivanje licencije iz stavka 2. ovoga članka su:

- dobar ugled u smislu članka 16. ovoga Zakona,
- zaposlena osoba odgovorna za vođenje poslova kolodvora s položenim ispitom o stručnoj osposobljenosti, sukladno članku 20. ovoga Zakona,
- odgovarajuća površina za parkiranje vozila, u skladu s posebnim propisom,
- prostor i mehanizacija za pretovar tereta,
- prostor za skladištenje tereta,
- povezanost s najmanje još jednim vidom prometa,
- prostor za carinske, otpremničke i agencijske poslove.

(4) Teretni kolodvor obavlja prihvat i otpremanje, parkiranje i osiguranje teretnih vozila.

(5) Teretni kolodvor mora biti opremljen i osposobljen za prihvat, otpremu i carinjenje svih vrsta tereta.

Obveza objave uvjeta poslovanja

Članak 105.

(1) Usluge autobusnih kolodvora, teretnih kolodvora, odnosno parkirališta za teretna vozila ili za autobuse pod istim su uvjetima dostupni svim korisnicima.

(2) Radno vrijeme, cjenik za obavljanje usluga, opći uvjeti obavljanja kolodvorske djelatnosti, kao i parkirališta za teretna vozila ili za autobuse moraju biti objavljeni na vidnom mjestu.

**X. NADLEŽNOST MINISTARSTVA I OVLAŠTI INSPEKCIJSKIH
I DRUGIH NADZORNIH TIJELA**

Nadležnost Ministarstva

Članak 106.

(1) U provedbi propisa iz članka 2. ovoga Zakona i odredaba ovoga Zakona Ministarstvo:

- obavlja poslove nacionalne kontaktne točke i razmjenjuje podatke s drugim državama članicama (članak 18. Uredbe (EZ-a) br. 1071/2009.),
- obavlja poslove iz članka 10. Uredbe (EZ-a) br. 1071/2009.,

- utvrđuje stanje na tržištu prijevoznih usluga i izrađuje razvojne planove u tome području,
- izdaje licencije Zajednice i kopije licencija Zajednice, sukladno članku 4. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009. i članku 4. Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009.,
- ukida licencije Zajednice sukladno članku 21. Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009.,
- razmjenjuje s drugim državama dozvole za obavljanje prijevoza tereta,
- izdaje dozvole za strane prijevoznike i odobrenja za obavljanje kabotaže,
- izdaje i ukida dozvole i druge upravne odluke nadležnih tijela država članica, sukladno Uredbi (EZ-a) br. 1072/2009., Uredbi (EZ-a) br. 1073/2009. i drugim propisima Europske unije,
- izdaje potvrde za vozače, sukladno članku 5. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009.,
- izdaje knjige putnih listova za prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu,
- obavlja poslove iz članka 6. i 7. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009.,
- poduzima mjere iz članka 12. i 13. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009. i članka 22. i 23. Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009.,
- izdaje potvrde o prijavi međunarodnog prijevoza osoba za vlastite potrebe
- sastavlja izvješća o aktivnostima nadležnih tijela i radi dostave Komisiji, sukladno članku 26. Uredbe (EZ-a) br. 1071/2009., članku 17. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009. i članku 28. Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009.

(2) Ministarstvo vodi registar prijevoznika i evidencije:

- izdanih licencija, licencija Zajednice i njihovih kopija,
- vozila za koja su izdane licencije,
- početnoj i periodičkoj izobrazbi vozača,
- izdanih potvrda o međunarodnom prijevozu osoba za vlastite potrebe,
- izdanih stranih dozvola za međunarodni prijevoz tereta,
- izdanih potvrda za vozače - državljane trećih država,
- izdanih dozvola za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika,
- izdanih dozvola za obavljanje međužupanijskog prijevoza putnika,
- dostavljenih ugovora o obavljanju posebnog linijskog prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu,
- dostavljenih ugovora o obavljanju posebnog međužupanijskog linijskog prijevoza putnika,
- izdanih dozvola za povremeni i naizmjenični prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu.

(3) Ministarstvo obavlja upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i na temelju njega donesenih propisa.

Inspekcijski nadzor

Članak 107.

(1) Inspekcijske poslove obavlja Inspekcija cestovnog prometa i cesta Ministarstva, sukladno posebnom Zakonu.

(2) Inspekcijski nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na licenciju za početak obavljanja djelatnosti iz članka 14. ovoga Zakona te nad odredbama članaka 56., 57., 59. i 100. ovoga Zakona, osim Inspekcije cestovnog prometa i cesta obavlja i Državni inspektorat.

(3) Inspekcija cestovnog prometa u obavljanju inspekcijskog nadzora prijevoza može koristiti posebno označena službena vozila s posebnom svjetlosnom i tehničkom opremom, kojom se naređuju propisani znakovi na koji su se vozači koji obavljaju prijevoz sukladno odredbama ovoga Zakona dužni zaustaviti na mjestu koje odredi inspektor.

(4) Vrstu svjetla i znakova te način i postupak iskazivanja posebnih znakova putem svjetlosne i tehničke opreme pravilnikom propisuje ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje ministra nadležnog za unutarnje poslove.

(5) Inspektori Državnog inspektorata u obavljanju inspekcijskog nadzora iz stavka 2. ovoga članka imaju ovlasti inspektora cestovnog prometa i cesta, sukladno posebnom zakonu.

Nadležnosti carinskih tijela

Članak 108.

(1) Carinska uprava na graničnom prijelazu, odnosno na drugom mjestu gdje se obavlja carinski nadzor, provjerava da li domaći i strani prijevoznik ima dozvolu i druge isprave, propisane ovim Zakonom, drugim propisima i međunarodnim ugovorima te da li prijevoznik obavlja prijevoz u skladu s tim ispravama.

(2) Ako Carinska uprava utvrdi da strani prijevoznik nema u vozilu propisanu dozvolu te potrebne ostale isprave ili ih ne koristi na propisan način, zabranit će ulazak vozila u Republiku Hrvatsku, odnosno izlazak iz nje, te o tome izvijestiti Ministarstvo.

(3) Ako Carinska uprava utvrdi da domaći prijevoznik nema u vozilu propisanu dozvolu i ostale potrebne isprave ili ih ne koristi na propisan način, zabranit će izlazak vozila iz Republike Hrvatske i o tome izvijestiti Ministarstvo.

(4) Ako Carinska uprava utvrdi da pravna ili fizička osoba obavlja javni prijevoz bez licencije iz članka 7. ovoga Zakona, naredit će iskrcavanje tereta u najbližem carinskom skladištu, o trošku te pravne ili fizičke osobe, odnosno zabraniti izlazak autobusa iz Republike Hrvatske i o tome izvijestiti Ministarstvo.

(5) Carinska uprava iz stavka 1. ovoga članka privremeno će oduzeti stranom prijevozniku dozvolu za prijevoz, izdanu na temelju ovoga Zakona ili međunarodnog ugovora, ako posumnja u njezinu ispravnost, odnosno ako se prijevoznik ne pridržava uvjeta iz dozvole.

(6) Privremeno oduzeta dozvola sa zapisnikom o njezinom privremenom oduzimanju dostavlja se Ministarstvu u roku od 24 sata, zbog donošenja konačne odluke.

XI. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 109.

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik-pravna osoba, prijevoznik-fizička osoba obrtnik, te druga pravna osoba, ako:

1. izda SSO o početnim kvalifikacijama osobi koja nije položila ispit o stručnoj osposobljenosti (članak 7. stavci 2. i 3.) ili ako izda SSO o periodičkoj izobrazbi osobi koja nije prošla periodičku izobrazbu (članak 9. stavak 2.),

2. obavlja bez licencije djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem cestovnom prometu (članak 14. stavak 1.),
3. obavlja bez licencije agencijsku djelatnost u cestovnom prometu (članak 98. stavak 2.),
4. obavlja bez licencije djelatnost pružanja kolodvorskih usluga u putničkom prometu (članak 100. stavak 1.),
5. obavlja bez licencije djelatnost pružanja kolodvorskih usluga u teretnom prometu (članak 104. stavak 1.),
6. obavlja bez licencije Zajednice djelatnost prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu (članak 4. Uredbe (EZ) br. 1073/2009),
7. obavlja bez licencije Zajednice djelatnost prijevoza tereta u međunarodnom cestovnom prometu (članak 4. Uredbe (EZ) br. 1072/2009),
8. obavlja javni linijski prijevoz bez dozvole, (članak 34. stavak 1.), odnosno bez sklopljenog ugovora o koncesiji (članak 35.),
9. obavlja prijevoz tereta bez dozvole, kada je posjedovanje dozvole obvezno (članak 85. stavak 1. i 2.),
10. dozvola za prijevoz tereta nije pravilno popunjena (članak 85. stavak 6.),
11. se dozvola za prijevoz tereta ne nalazi u stranom vozilu za cijelo vrijeme trajanja vožnje u Republici Hrvatskoj (članak 85. stavak 6.),
12. obavlja kabotažu na teritoriju Republike Hrvatske bez posebne dozvole (članak 94. stavak 1. Zakona), odnosno obavlja kabotažu suprotno odredbama članka 8. i 9. Uredbe (EZ) br. 1072/2009. i članka 15. Uredbe (EZ) br. 1073/2009.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, učinjene po treći puta, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja te djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i upravitelj prijevoza prijevoznika, odnosno odgovorna osoba druge pravne osobe ili vozač stranog vozila novčanom kaznom od 15.000,00 do 20.000,00 kuna.

(5) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. i 12. ovoga članka, stranom prijevozniku i prijevozniku Europske unije može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja prekršajnog postupka ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

(6) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. i 8. ovoga članka, prijevozniku-pravnoj osobi, prijevozniku-fizičkoj osobi obrtniku ili drugoj fizičkoj osobi može se oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 110.

(1) Novčanom kaznom od 15.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik-pravna osoba i prijevoznik-fizička osoba obrtnik odnosno druga pravna osoba, ako:

1. povjeri upravljanje motornim vozilom vozaču koji za to nije stručno osposobljen (članak 5. stavci 1., 2. i 3.),
2. se u vozilu ne nalaze dokumenti iz članka 26. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona,
3. obavlja javni linijski prijevoz putnika na temelju tuđe dozvole (članak 34. stavak 3.),
4. u obavljanju javnoga linijskog prijevoza ne izvršava obveze propisane člankom 41. ovoga Zakona,
5. posebni linijski prijevoz ne obavlja propisanim vrstama vozila (članak 53. stavak 1.),
6. posebni linijski prijevoz obavlja bez pisanog ugovora s naručiteljem prijevoza (članak 53. stavak 1.),
7. se tijekom obavljanja posebnog linijskog prijevoza u vozilu ne nalazi ugovor s naručiteljem prijevoza i popis putnika (članak 53. stavak 1.),
8. u obavljanju posebnog linijskog prijevoza prevozi putnike koji nisu upisani u popis putnika, a za takav prijevoz nema dozvolu iz članka 53. stavka 4. ovoga Zakona (članak 53. stavak 1.),
9. u propisanom roku ne dostavi nadležnom tijelu primjerak ugovora s naručiteljem posebnog linijskog prijevoza (članak 53. stavak 2.),
10. obavlja shuttle prijevoz putnika izvan propisanih relacija (članak 54. stavak 1.),
11. shuttle prijevoz putnika ne obavlja propisanim vrstama vozila (članak 54. stavak 1.),
12. obavlja shuttle prijevoz putnika bez sklopljenog ugovora sa zračnom lukom na čijem području putnici ulaze ili izlaze (članak 54. stavak 2.),
13. vozilo kojim se obavlja shuttle prijevoz putnika nema na vidnom mjestu oznaku vrste prijevoza, relaciju i cjenik (članak 54. stavak 3.),
14. povremeni prijevoz putnika ne obavlja propisanim vrstama vozila (članak 55. stavak 1.),
15. povremeni prijevoz kojega obavlja sadrži ponovljene elemente linijskog ili posebnog linijskog prijevoza (članak 55. stavak 2.),
16. pri obavljanju povremenog prijevoza putnika u vozilu nema ugovor o prijevozu, sklopljen prije početka obavljanja prijevoza (članak 55. stavak 3.),
17. obavlja međunarodni linijski prijevoz putnika u treće države bez dozvole (članak 64. stavak 1.),
18. obavlja tranzitni linijski prijevoz putnika bez dozvole (članak 67. stavak 1.),
19. pri obavljanju tranzitnog linijskog prijevoza putnika nema u autobusu izvornik dozvole koja glasi na prijevoznika koji obavlja prijevoz ili izvornik dozvole i ovjereni ugovor o podvozarstvu (članak 67. stavak 2.),
20. posebni linijski prijevoz ne obavlja autobusom (članak 71. stavak 1.),
21. posebni linijski prijevoz obavlja bez pisanog ugovora s naručiteljem prijevoza, odnosno dozvole (članak 71. stavak 1.),
22. se tijekom obavljanja posebnog linijskog prijevoza u vozilu ne nalazi ugovor s naručiteljem prijevoza i popis putnika (članak 71. stavak 1.),
23. u obavljanju posebnog linijskog prijevoza prevozi putnike koji nisu upisani u popis putnika (članak 71. stavak 2.),
24. Ministarstvu ne prijavi ugovor o obavljanju posebnog linijskog prijevoza (članak 71. stavak 3.),
25. obavlja povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu suprotno odredbi članka 72. stavka 2. ovoga Zakona,
26. bez dozvole obavlja prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu s naizmjeničnim vožnjama (članak 73. stavak 1.),
27. nema putni list (članak 74. stavci 1., 2. i 3.),
28. bez dozvole obavlja izvanredni prijevoz (članak 89. stavak 3.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 15.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, počinjene po drugi put, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i upravitelj prijevoza prijevoznika odnosno odgovorna osoba druge pravne osobe ili vozač stranog motornog vozila novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(5) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 27. ovoga članka, stranom prijevozniku i prijevozniku Europske unije može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja prekršajnog postupka ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 111.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik-pravna osoba, autobusni i teretni kolodvor, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji ne ispunjava uvjete iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona,
2. na određenoj liniji neprekidno dulje od 90 dana tijekom jedne kalendarske godine obavlja podvozarstvo (članak 51. stavak 1.),
3. obavlja podvozarstvo bez pisanog ugovora o podvozarstvu (članak 51. stavak 1.),
4. prije sklapanja ugovora o podvozarstvu ne pribavi suglasnost izdavatelja dozvole (članak 51. stavak 3.),
5. u propisanom roku ne dostavi izdavatelju dozvole primjerak potpisanog ugovora o podvozarstvu kojim povjerava obavljanje prijevoza drugom prijevozniku (članak 51. stavak 4.),
6. obavlja autotaksi prijevoz bez dozvole, kada je posjedovanje dozvole utvrđeno propisom jedinice lokalne samouprave (članak 56. stavak 2.),
7. tijekom obavljanja autotaksi prijevoza putnika u vozilu nema uključen taksimetar s vidljivom cijenom obavljenog prijevoza (članak 56. stavak 7.),
8. cijena obavljenog prijevoza nije sukladna važećoj tarifi (članak 56. stavak 7.),
9. bez potrebne dozvole obavlja autotaksi prijevoz na području i s područja jedinice lokalne samouprave na kojem nema sjedište/prebivalište (članak 57. stavak 1.),
10. međunarodni linijski prijevoz putnika ne obavlja u skladu s izdanom dozvolom (članak 66. stavak 1.),
11. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 68. ovoga Zakona,
12. peroni za prihvat autobusa nisu na odgovarajući način opremljeni i označeni (članak 99. stavak 5.),
13. ne obavlja prihvat i otpremanje putnika i autobusa na način utvrđen člankom 100. stavkom 4. ovoga Zakona,
14. ne pruža usluge autobusnog kolodvora na način utvrđen člankom 100. stavkom 5. ovoga Zakona,
15. ne donese cjenik pružanja kolodvorskih usluga ili ga se ne pridržava (članak 100. stavak 8.),
16. ne koristi autobusni kolodvor (članak 101.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se prijevoznik-fizička osoba obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 7.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i upravitelj prijevoza prijevoznika, odgovorna osoba autobusnog i teretnog kolodvora, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranoga motornog vozila novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 112.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik-pravna osoba, prijevoznik-fizička osoba obrtnik, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. koristi vozilo koje ne ispunjava posebne uvjete iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona,
2. ne obavijesti izdavatelja licencije o svakoj promjeni podataka na temelju kojih je licencija izdana, u roku od osam dana od dana promjene (članak 25. stavak 1.),
3. u vozilu nema putni radni list iz članka 26. stavka 2.,
4. u vozilu nema teretni list (članak 26. stavak 1. i 3.),
5. u propisanom roku izdavatelju licencije ne vrati privremeno ukinutu licenciju ili izvode iz licencije (članak 27. stavak 3.),
6. u propisanom roku izdavatelju licencije ne vrati trajno ukinutu licenciju zajedno s izvodima iz licencije (članak 28. stavak 2.),
7. javni linijski prijevoz putnika ne obavlja autobusom (članak 33. stavak 2.),
8. prije početka obavljanja prijevoza ne dostavi radi objave vozni red autobusnim kolodvorima na kojima su prema voznom redu predviđena zaustavljanja (članak 33. stavak 4.),
9. ne objavi vozni red (članak 33. stavak 4.),
10. ne započne s prijevozom u roku od 30 dana od dana izdavanja dozvole na odobrenoj liniji (članak 41. podstavak 2.),
11. bez odgode ne izvijesti autobusni kolodvor o nemogućnosti održavanja određenog polaska na liniji ili o zakašnjenju duljem od 30 minuta (članak 45. stavak 1.),
12. ne izvijesti izdavatelja dozvole i javnost o privremenom prekidu prijevoza na određenoj liniji (članak 46. stavak 2.),
13. ne izvijesti javnost o trajnoj obustavi prijevoza (članak 47. stavak 3.),
14. obavlja prijevoz s unajmljenim vozilima bez vozača za cestovni prijevoz tereta u suprotnosti s odredbom članka 90. ovoga Zakona,
15. se u vozilu ne nalaze dokazi o ispunjavanju uvjeta pod kojima je dozvoljeno korištenje unajmljenih vozila bez vozača (članak 90. stavak 3.),
16. obavlja prijevoz za vlastite potrebe vozilima koja nisu u njenom vlasništvu ili ih ne koristi na temelju ugovora o zakupu ili leasingu (članak 91. stavak 1.),
17. vozilom kojim se obavlja prijevoz za vlastite potrebe ne upravlja njen zaposlenik (članak 91. stavak 2.),
18. vozilo kojim se obavlja prijevoz za vlastite potrebe nije označeno i opremljeno sukladno propisu iz članka 13. stavka 2. ovoga Zakona (članak 91. stavak 3.),
19. obavlja međunarodni prijevoz osoba za vlastite potrebe vozilima s više od devet sjedala, uključujući sjedalo za vozača, bez potvrde o prijavi prijevoza za vlastite potrebe (članak 92. stavak 1.),
20. obavlja prijevoz za vlastite potrebe suprotno članku 93. stavku 1. podstavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona,
21. nije uskladio radno vrijeme s utvrđenom kategorijom autobusnog kolodvora (članak 102.),
22. ne vodi očevidnik o dolascima i polascima autobusa (članak 103. stavak 1.),
23. u propisanom roku ne izvijesti nadležno tijelo o neobavljanju linijskog prijevoza (članak 103. stavak 2.),
24. ako u vozilu nema potvrde za vozače ili ako potvrdu ne vrati izdavatelju, (članak 5. Uredbe (EZ-a) br. 1071/2009).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i upravitelj prijevoza prijevoznika-pravne osobe, odnosno odgovorna osoba druge pravne osobe ili vozač stranog vozila novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 113.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se prijevoznik-fizička osoba obrtnik, odnosno fizička osoba ako:

1. obavlja poslove vozača za koje nije stručno osposobljen (članak 5. stavci 1., 2. i 3.),
2. obavlja međunarodni linijski prijevoz putnika bez dozvole Zajednice (članak 63. stavak 1.),
3. obavlja međunarodni linijski prijevoz putnika bez dozvole iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona,
4. ne prijavi autobusnom kolodvoru vrijeme dolaska i polaska autobusa (članak 103. stavak 3.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i vozač motornog vozila od 300,00 do 1.000,00 kuna.

XII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 114.

(1) Propise iz članka 10. stavka 5., članka 13. stavka 2., članka 14. stavka 5., članka 22. stavka 7., članka 34. stavka 6., članka 36. stavka 4., članka 42. stavka 3., članka 43. stavka 2., članka 80. stavka 4., članka 81. stavka 2., članka 82. stavka 2., članka 98. stavka 10., članka 100. stavka 6., članka 103. stavka 4. i članka 107. stavka 4. ovoga Zakona ministar će donijeti u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka ostaju na snazi:

1. Pravilnik o licencijama u djelatnosti cestovnog prometa (Narodne novine, broj 128/2010),
2. Pravilnik o posebnim uvjetima za vozila kojima se obavlja javni cestovni prijevoz i prijevoz za vlastite potrebe (Narodne novine, br. 120/2005 i 102/2007),
3. Pravilnik o dozvolama za obavljanje linijskog prijevoza putnika (Narodne novine, br. 118/2005, 120/2010 i 112/2011),
4. Pravilnik o početnoj i periodičkoj izobrazbi vozača (Narodne novine, br. 78/2009 i 39/2012),
5. Pravilnik o načinu i postupku provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza (Narodne novine, br. 127/2005 i 98/2008),
6. Program ispita o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti (Narodne novine, broj 91/2008),
7. Odluka o visini troškova polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza (Narodne novine, br. 132/2005 i 91/2008),
8. Pravilnik o sadržaju uvjerenja i o načinu vođenja evidencije o položenom ispitu o stručnoj osposobljenosti (Narodne novine, broj 91/2008),
9. Pravilnik o određivanju daljinara i najmanjeg voznog vremena (Narodne novine, broj 118/2005),
10. Pravilnik o putnom listu (Narodne novine, broj 138/2005),
11. Pravilnik o raspodjeli dozvola za međunarodni prijevoz tereta (Narodne novine, br. 120/2005, 106/2006, 102/2007, 130/2008 i 119/2011),

12. Odluka o visini naknade za stranu dozvolu i visini naknade za trošak postupka raspodjele stranih dozvola (Narodne novine, broj 34/2011),
13. Pravilnik o postupku, načinu i rokovima dostave izvješća o raspodjeli i iskorištenosti stranih dozvola (Narodne novine, broj 122/2005),
14. Pravilnik o Registru prijevoznika i evidenciji posrednika u cestovnom prijevozu (Narodne novine, broj 50/2011),
15. Pravilnik o kategorizaciji autobusnih kolodvora (Narodne novine, br. 117/2005 i 111/2007),
16. Pravilnik o načinu vođenja očevidnika o polascima i dolascima autobusa (Narodne novine, broj 117/2005),
17. Pravilnik o vrsti svjetla i znakova kojim se označavaju vozila inspekcije cestovnog prometa te načinu i postupku iskazivanja tih znakova u zaustavljanju vozila u prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 6/2009).

(3) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti:

1. Pravilnik o načinu provođenja, rokovima i mjerilima za obavljanje linijskog prijevoza putnika temeljem javnog poziva (Narodne novine, br. 132/2005, 144/2005, 20/2006, 111/2007 i 112/2009),
2. Pravilnik o izdavanju dozvole domaćem prijevozniku za korištenje stranog vozila (Narodne novine broj 121/2005),
3. Pravilnik o posebnim uvjetima za parkiranje vozila (Narodne novine broj 104/2005),
4. Pravilnik o naknadi za ceste za motorno vozilo registrirano izvan Republike Hrvatske (Narodne novine broj 140/2005).

Članak 115.

(1) Licencije za obavljanje prijevoza putnika i tereta u međunarodnom cestovnom prometu, izdane prema odredbama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, br. 178/2004, 48/2005, 111/2006, 63/2008, 124/2009, 91/2010 i 112/2010) prestaju važiti danom stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Licencije za obavljanje prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu, licencije za obavljanje djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga, licencije za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prometu te dozvole za obavljanje prijevoza putnika i tereta u međunarodnom i unutarnjem cestovnom prometu, izdane prema odredbama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, br. 178/2004, 48/2005, 111/2006, 63/2008, 124/2009, 91/2010 i 112/2010) ostaju na snazi do isteka roka njihova važenja.

(3) Uvjerenja o stručnoj osposobljenosti, izdana cestovnim prijevoznicima prije 1. listopada 1999. godine kao dokaz stručne osposobljenosti, u skladu s propisima koji su bili važeći u Europskoj uniji do tog datuma, smatraju se jednako važećim uvjerenjima koja se izdaju u skladu s ovim Zakonom.

(4) Uvjerenja o stručnoj osposobljenosti, izdana u Republici Hrvatskoj do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, smatraju se jednako važećim uvjerenjima koja se izdaju u skladu s ovim Zakonom.

Članak 116.

Osobe koje su do dana stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 91/2010) imale najmanje pet godina

radnog iskustva u obavljanju autotaksi prijevoza, oslobođene su obveze polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti autotaksi prijevoza.

Članak 117.

Postupci vezani uz obavljanje djelatnosti prijevoza putnika i tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu, agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu, pružanja kolodvorskih usluga te obavljanja prijevoza za vlastite potrebe, koji su započeti, a nisu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

Članak 118.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, br. 178/2004, 48/2005, 111/2006, 63/2008, 124/2009, 91/2010 i 112/2010).

Članak 119.

Ovaj Zakon stupa na snagu prvoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim se člankom utvrđuje sadržaj, odnosno područje primjene Zakona.

Uz članak 2.

Ovim su člankom navedeni pravni propisi Europske unije s kojima su usklađene odredbe ovoga Zakona.

Uz članak 3.

Ovim se člankom utvrđuje nadležno tijelo za provedbu propisa Europske unije te ovlasti ministra nadležnog za promet u provedbi propisa iz prethodnog članka.

Uz članak 4.

Ovaj članak sadrži objašnjenja značenja pojmova koji se koriste u ovome Zakonu.

Uz članke 5. do 12.

Ovim se člancima uređuje početna kvalifikacija i periodička izobrazba vozača koji upravljaju vozilima određenih kategorija, način stjecanja početnih kvalifikacija, izuzeća od obveze stjecanja početnih kvalifikacija, način obavljanja periodičke izobrazbe, mjesta obuke vozača, te način označavanja, odnosno unošenja podataka u vozačke dozvole odnosno kvalifikacijsku karticu vozača.

Uz članak 13.

Ovim se člankom propisuje ovlast ministra nadležnog za promet da propiše posebne uvjete za vozila kojima se obavlja djelatnost cestovnog prijevoza i prijevoza za vlastite potrebe moraju te određuje pravna osoba koja utvrđuje ispunjavanje tih uvjeta.

Uz članak 14.

Ovim se člankom utvrđuju dva osnovna uvjeta koje mora ispunjavati pravna ili fizička osoba-obrtnik za obavljanje djelatnosti prijevoza putnika i tereta: mora biti upisan u odgovarajući registar (sudski, ako je riječ o trgovačkom društvu, odnosno obrtni ukoliko se radi o obrtniku) i mora imati licenciju - akt kojim nadležno tijelo državne uprave odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta u cestovnom prometu. Uz to, ovime se člankom utvrđuje nadležnost za izdavanje licencija za obavljanje unutarnjeg prijevoza, a također se propisuju vrste licencija prema vrstama prijevoza za koje se licencija izdaje. Nadalje, ovim člankom taksativno su propisane iznimke od pravila da je posjedovanje licencije uvjet za obavljanje djelatnosti prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu, utvrđena je obveza izdavatelja licencije da o izdanim licencijama vodi evidenciju te utvrđena ovlast resornog ministra da propisuje obrazac licencije za unutarnji prijevoz putnika ili tereta.

Uz članak 15.

Odredbama ovoga članka propisani su uvjeti koje mora ispunjavati pravna ili fizička osoba za stjecanje licencije za obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika ili tereta: pravna ili fizička osoba (budući prijevoznik) mora imati dobar ugled, određenu financijsku sposobnost, stručnu osposobljenost te mora imati u vlasništvu (odnosno u zakupu/leasingu) najmanje jedno registrirano motorno vozilo za pojedinu vrstu prijevoza za koju traži licenciju (uvjet financijske sposobnosti, zbog prirode te vrste prijevoza, ne odnosi se na osobe koje obavljaju autotaksi prijevoz).

Uz članak 16.

Ovim se člankom konkretizira sadržaj uvjeta «dobrog ugleda», odnosno propisuju vrste kaznenih djela i prekršaja radi počinjenja kojih pravomoćno osuđena pravna ili fizička osoba ne može pribaviti licenciju, odnosno ne može obavljati djelatnost cestovnog prijevoza putnika ili tereta.

Uz članak 17.

Ovim se člankom određuju načini dokazivanja postojanja uvjeta dobrog ugleda pravne osobe, fizičke osobe-obrtnika i upravitelji prijevoza (stručno osposobljene osobe odgovorne za prijevoz). Tako se propisuje da pravna osoba, fizička osoba-obrtnik koja ima sjedište ili prebivalište u Republici Hrvatskoj te upravitelj prijevoza dobar ugled dokazuju izvodom iz kaznene evidencije i evidencije o prekršajima (nadležno tijelo takav izvod pribavlja po službenoj dužnosti), s tim da se odgovarajućim dokazom smatra i javnobilježnički ovjerena izjava odgovorne osobe u pravnoj osobi ili izjava fizičke osobe-obrtnika, odnosno drugi dokumenti utvrđeni člankom 19. Uredbe (EZ) br. 1071.

Uz članke 18. i 19.

Člankom 18. precizira se uvjet financijske sposobnosti koji mora ispunjavati domaći prijevoznik za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza i propisuju isprave kojima se ta sposobnost dokazuje, a člankom 19. se utvrđuje da se (sukladno članku 20. Uredbe (EZ) br. 1071) kao dostatan dokaz financijske sposobnosti državljana drugih država članica prihvaća potvrda o ispunjavanju tih uvjeta koju izdaje nadležno tijelo dotične države članice.

Uz članke 20 i 21.

Člankom 20. utvrđuje se obveza prijevoznika da u radnom odnosu ima osobu koja je stručno osposobljena i odgovorna za prijevoz (upravitelj prijevoza) ili da sam bude za to stručno osposobljen. Intencija propisivanja ovakve obveze je da svaki prijevoznik ima osobu koja će stvarno i kontinuirano upravljati obavljanjem prijevozničke djelatnosti (primjerice, voditi skrb o redovitom održavanju i servisiranju vozila, rasporedu poslova i vozača, provjere dokumenata o prijevozu, provjere sigurnosnih postupaka i sl.). Stručno je osposobljena osoba koja je položila ispit o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza. Stručna područja koja obuhvaća ispit o stručnoj osposobljenosti usklađena su s Popisom stručnih područja iz priloga I. Uredbe (EZ) br. 1071. Obveze polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti oslobođene su osobe koje su stekle višu ili visoku naobrazbu cestovnog smjera, jer su potrebna stručna znanja stekle tijekom školovanja. Člankom 21. propisuje se priznavanje potvrda o stručnoj osposobljenosti koje su izdale druge države članice.

Uz članak 22.

Ovim se člankom propisuje nadležnost tijela za provedbu ispita o stručnoj osposobljenosti i sastav povjerenstva pred kojim se polaže ispit o stručnoj osposobljenosti, određuje tijelo za provedbu nadzora nad zakonitošću organiziranja i provedbe navedenih ispita te utvrđuje nadležnost resornog ministra za propisivanje sadržaja toga ispita, načina i postupka njegove provedbe, sadržaja i oblika uvjerenja o položenom ispitu te oblika i načina vođenja evidencije i visine troškova polaganja spomenutog ispita.

Uz članak 23.

Člankom 23. propisuje se postupak izdavanja licencije, rok važenja izdane licencije te utvrđuje neprenosivost licencije na drugoga prijevoznika (prijevoznik kojemu je izdana licencija ne može licenciju prenijeti na drugog prijevoznika). Nadalje, ovim se člankom

propisuje obveza prijevoznika koji prestane obavljati prijevozničku djelatnost da o tome obavijesti izdavatelja licencije, najkasnije u roku osam dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti. Također, propisuje se obveza vozača domaćeg prijevoznika da prilikom obavljanja prijevoza u vozilu ima kopiju licencije, s tim da se izvornik licencije nalazi u sjedištu domaćeg prijevoznika. Isto tako, utvrđuje se ovlast ministra nadležnog za promet da propisuje obrazac licencije.

Uz članak 24.

Ovim se člankom izrijekom utvrđuje kako prijevoznik smije početi obavljati djelatnost prijevoza danom dostave licencije i to samo onu vrstu prijevoza putnika ili tereta za koju mu je licencija izdana.

Uz članak 25.

Ovim člankom se propisuje obveza prijevoznika da, u roku osam dana od dana nastale promjene podataka na temelju kojih je licencija izdana, o toj promjeni izvijesti izdavatelja licencije, radi izdavanja nove licencije, kao i obveza vraćanja ranije izdane licencije i njenih kopija.

Uz članak 26.

Ovim člankom taksativno se navode dokumenti koje vozač domaćeg prijevoznika i prijevoznika Europske unije, odnosno vozač stranog prijevoznika, mora imati u vozilu tijekom obavljanja prijevoza, kao i obveza vozača da te dokumente da na uvid nadležnim tijelima, na njihov zahtjev, radi obavljanja nadzora.

Uz članke 27. i 28.

Ovim se člancima utvrđuju razlozi izricanja upravne mjere privremenog i trajnog oduzimanja licencije te vrijeme trajanja mjere privremenog oduzimanja licencije (od jednog do dvanaest mjeseci, obzirom na težinu prekršaja koji je prijevoznik počinio). Prijevoznik je u oba slučaja dužan izdavatelju licencije vratiti licenciju i pripadajuće kopije licencije, s tim da izdavatelj licencije kod sebe pohranjuje privremeno oduzetu licenciju do isteka trajanja mjere. U slučaju trajnog oduzimanja licencije, izdavatelj licencije primjerak rješenja o trajnom oduzimanju dostavlja Inspekciji cestovnog prometa i cesta, radi kontrole provođenja izrečene mjere.

Uz članke 29 i 30.

Ovim člankom utvrđuje se da je obavljanje djelatnosti prijevoza putnika i tereta u međunarodnom cestovnom prometu dozvoljena pravnim i fizičkim osobama koje su za to upisane u odgovarajući (sudski ili obrtni) registar i imaju licenciju koju izdaje Ministarstvo nadležno za promet, sukladno uredbama Europske unije (Uredba (EZ-a) br. 1071/2009, br. 1072/2009 i br. 1073/2009);

u Zakonu se koristi termin «licencija Zajednice», obzirom da važeće uredbe Europske unije, s kojima se ovaj Zakon usklađuje, koriste isti termin. Člankom 4. Uredbe (EZ-a) br. 1072/2009 i br. 1073/2009 propisano je da licenciju Zajednice izdaje nadležno tijelo države članice prijevozniku koji ima poslovni nastan u toj državi članici i u kojoj ima pravo, sukladno propisima Europske unije i nacionalnim propisima države članice, obavljati djelatnost međunarodnog cestovnog prijevoza putnika i tereta. Licencija Zajednice izdaje se za razdoblje do 10 godina, na ime prijevoznika i nisu prenosive, s tim da se prijevozniku izdaje izvornik licencije (koji se pohranjuje kod prijevoznika) i potreban broj ovjerenih preslika. Licencija Zajednice je valjana isprava i za obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika i tereta. Glede postupka dodjele licencije Zajednice, uvjeta za početak obavljanja prijevoza, privremenog ili trajnog oduzimanja licencije Zajednice te drugih prava i obveza vezanih uz licenciju

Zajednice, odredba članka 30. upućuje na odgovarajuću primjenu odredaba ovoga Zakona o licenciji za unutarnji prijevoz. Uz to, ovim se člankom utvrđuje nadležnost resornog ministarstva za vođenje evidencije izdanih licencija Zajednice i vozila prijavljenih za obavljanje cestovnog prijevoza putnika i tereta.

Uz članak 31.

Ovim se člankom utvrđuje nadležnost Ministarstva pomorstva, prometa i infrastrukture za izdavanje i oduzimanje potvrda za vozače iz trećih država (država koje nisu članice Europske unije). Prema članku 5. Uredbe (EZ)-a br. 1072., potvrdu za vozače izdaje nadležno tijelo države članice cestovnom prijevozniku koji ima licenciju Zajednice i koji u toj državi članici zakonito zapošljava (ili zakonito koristi usluge) vozača koji nema državljanstvo države članice niti mu je odobren dugotrajniji boravak u smislu Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. Potvrda za vozača izdaje se na zahtjev prijevoznika, na ime vozača, s tim da se ovjerena preslika potvrde mora nalaziti u poslovnim prostorijama prijevoznika, a izvornik se mora nalaziti kod vozača za vrijeme obavljanja prijevoza. Potvrda za vozača mora se dati na uvid na zahtjev ovlaštenih osoba nadležnih tijela.

Uz članak 32.

Ovim se člankom utvrđuju vrste prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu – takav se prijevoz može obavljati kao javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, shuttle prijevoz, povremeni prijevoz, autotaksi prijevoz i kao posebni oblik prijevoza.

Uz članak 33.

Ovim se člankom određuje način obavljanja javnoga linijskog prijevoza putnika, odnosno takve vrste prijevoza putnika koji se obavlja na određenim relacijama i po unaprijed utvrđenom voznom redu, cijeni i općim prijevoznim uvjetima. Bitna je karakteristika ove vrste prijevoza putnika da se u pravilu obavlja autobusima, a samo iznimno (i to samo onaj prijevoznik koji javni linijski prijevoz već obavlja autobusima) radi manjeg broja putnika smije, na određenim linijama i u određenim razdobljima, obavljati javni linijski prijevoz vozilima koja imaju devet sjedala (uključujući sjedalo za vozača). Javni linijski prijevoz putnika može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz na međuzupanijskim i županijskim linijama te kao lokalni linijski prijevoz putnika (bitne karakteristike svakog od navedenih načina prijevoza naznačene su u odredbama članka 4. ovoga Zakona). Nadalje, ovim se člankom utvrđena obveza prijevoznika da prije početka obavljanja prijevoza dostavi vozni red autobusnim kolodvorima na kojima su po voznom redu predviđena zaustavljanja, radi objave.

Uz članke 34. do 40.

Ovim člancima uređuje se institut dozvole za obavljanje javnoga linijskog prijevoza putnika na međuzupanijskim i županijskim linijama. Naime, javni linijski prijevoz putnika na navedenim linijama smije se obavljati samo na temelju dozvole koju izdaje resorno ministarstvo (za međuzupanijski linijski prijevoz putnika) odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa (za županijski linijski prijevoz putnika). Dozvola se izdaje prijevozniku na rok od najduže 5 godina i u pravilu nije prenosiva. Izdana dozvola može se obnoviti na zahtjev prijevoznika, podnesen najkasnije tri mjeseca prije isteka roka važenja dozvole, osim u slučaju da prijevoznik iz neopravdanih razloga nije obavljao prijevoz na liniji za koju traži obnovu dozvole, ili ako se nije pridržavao uvjeta iz voznog reda, posebno pristajanja na autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima. Člankom 40. Zakona taksativno su navedeni slučajevi prestanka važenja dozvole prije isteka roka njena važenja. U takvom slučaju, ukoliko je riječ o dozvoli za obavljanje županijskog linijskog

prijevoza na određenoj liniji, župan je ovlašten privremeno (najduže na rok od jedne godine), prije provedbe postupka usklađivanja voznih redova i dodjele dozvole u redovitom postupku, izdati dozvolu za obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika na toj liniji drugom prijevozniku, sukladno odredbama Uredbe (EZ-a) br. 1370. Člankom 35. predviđena je iznimka od pravila da se županijski linijski prijevoz putnika obavlja isključivo na temelju dozvole - ukoliko nadležno tijelo županije tako odluči, županijski linijski prijevoz putnika na području županije može se obavljati na temelju koncesije, u kojem slučaju se koncesija izdaje na rok od 7 godina (što je iskustveno procijenjeno vrijeme gospodarske isplativosti koncesije u cestovnom prijevozu putnika), na način propisan Zakonom o koncesijama odnosno drugim zakonom.

Naprijed navedena ovlast župana da (u slučajevima prestanka važenja dozvole za obavljanje županijskog linijskog prijevoza na određenoj liniji prije isteka roka važenja na koji je dozvola izdana) izda dozvolu za obavljanje prijevoza na dotičnoj županijskoj liniji primjenjuje se, mutatis mutandis, i u slučaju da se prijevoz na takvoj liniji obavlja na temelju koncesije

Uz članak 41.

Ovim člankom propisane su obveze prijevoznika - nositelja dozvole za obavljanje linijskog prijevoza putnika.

Uz članak 42.

Ovim se člankom ovlašćuje Hrvatska gospodarska komora za provedbu postupka usklađivanja voznih redova između prijevoznika, a ministar nadležan za promet da propiše mjerila, postupak i rokove usklađivanja voznih redova.

Uz članak 43.

Ovim člankom se propisuje da prijevoznik utvrđuje daljinar (udaljenost odnosno relaciju između autobusnih kolodvora odnosno autobusnih stajališta koja označava mjerenjem utvrđenu stvarnu duljina prijeđenog puta na liniji ili dijelu linije od ulazne do izlazne točke autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta) i minimalno vozno vrijeme (mjerenjem utvrđeno stvarno najkraće vrijeme potrebno da se prijeđe put na liniji ili dijelu linije od ulazne do izlazne točke autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta), s tim da ministar nadležan za promet propisuje način određivanja daljinara i minimalnog voznog vremena.

Uz članak 44.

Ovim se člankom utvrđuje kako se vozne karte smiju prodavati isključivo za one linije za koje je izdana valjana dozvola za obavljanje prijevoz te propisuje obveza putnika da tijekom vožnje moraju imati voznu kartu i pokazati je nadležnom inspektor, na njegov zahtjev.

Uz članak 45.

Člankom 45. propisuje se dužnost prijevoznika da bez odgode obavijesti autobusni kolodvor s kojeg započinje prijevoz o nemogućnosti održavanja polaska na dotičnoj liniji ili o zakašnjenju duljem od 30 minuta, kao i dužnost autobusnog kolodvora da o spomenutom kašnjenju izvijesti putnike i autobusne kolodvore koji su sljedeći po voznom redu prijevoznika.

Uz članke 46. i 47.

Ovim se člancima uređuju slučajevi privremenog prekida i trajne obustave prijevoza na određenoj liniji te obveze prijevoznika prilikom nastanka okolnosti koje su prouzročile prekid odnosno obustavu prijevoza.

Uz članak 48.

Člankom 48. propisuje se iznimka od pravila o neprenosivosti dozvole za obavljanje javnoga linijskog prijevoza putnika - pravni slijednik (sukcesor) prijevoznika kojem je bila izdana dozvola za obavljanje prijevoza na određenoj liniji može, uz prethodnu suglasnost izdavatelja dozvole, nastaviti s obavljanjem prijevoza na temelju izdane dozvole, uz istovjetna prava i obveze koje je imao njegov prednik. Radi ujednačavanja pravnog položaja prijevoznika-pravnih osoba i prijevoznika-obrtnika, svojstvo pravnog slijednika priznaje se i prijevozniku-obrtniku koji mijenja organizacijski oblik poslovanja (odjavi prijevoznički obrt i prijevozničku djelatnost nastavlja kao novoosnovana pravna osoba tj. trgovačko društvo; navedeno priznavanje svojstva pravnog slijednika odnosi se samo na mogućnost nastavljanja korištenja ranije izdane dozvole).

Uz članak 49.

Ovim se člankom uređuje mogućnost obavljanja linijskog prijevoza putnika od strane dva ili više prijevoznika.

Uz članke 50. i 51.

Prijevoznik je dužan, u pravilu, javni linijski prijevoz putnika na liniji za koju ima dozvolu obavljati u svoje ime, na vlastitu odgovornost i za vlastiti račun. Međutim, radi niza praktičnih razloga, Zakon otvara mogućnost prijevozniku da s drugim prijevoznikom sklopi pisani ugovor o tzv. podvozarstvu, odnosno da mu privremeno (najdulje 90 dana tijekom kalendarske godine) povjeri neprekidno obavljanje prijevoza na određenoj liniji. Prije sklapanja ugovora o podvozarstvu prijevoznik-nositelj dozvole za obavljanje prijevoza na dotičnoj liniji dužan je pribaviti suglasnost izdavatelja dozvole.

Uz članak 52.

Ovim se člankom propisuje obveza vozača da prihvati i preveze svakog putnika, vodeći računa o slobodnim mjestima u vozilu, voznom redu i općim uvjetima prijevoza, a također se propisuje zabrana zaustavljanja izvan voznim redom unaprijed određenih kolodvora i stajališta radi uzimanja/ostavljanja putnika.

Uz članak 53.

Posebni linijski prijevoz putnika, u smislu Zakona, je prijevoz određene skupine putnika (primjerice, učenika od i do škole, osoba s tjelesnim oštećenjem, putnika kojima je potrebna medicinska njega, radnika između mjesta prebivališta i mjesta rada i sl.), koji se obavlja na temelju pisanog ugovora između prijevoznika i naručitelja prijevoza, s time da naručitelj u cijelosti plaća prijevoz. Takva vrsta javnoga prijevoza putnika obavlja se u pravilu autobusom, a samo iznimno i osobnim vozilom koje, uz sjedalo za vozača, ima još najmanje 8 sjedala (8+1) te specijalnim vozilima. Prijevoz se obavlja na temelju pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika (ugovor i popis putnika mora se nalaziti u vozilu tijekom vožnje). U ovoj vrsti prijevoza izrijekom je zabranjen prijevoz putnika koji nisu navedeni u popisu putnika. Samo iznimno dozvoljava se prijevoz putnika koji nisu upisani u popis putnika i to u/iz mjesta u kojima ne postoji javni linijski prijevoz putnika, odnosno za potrebe izvanrednog obavljanja drugih oblika prijevoza. Za takvo obavljanje posebnog linijskog prijevoza nadležno tijelo izdaje prijevozniku dozvolu.

Uz članak 54.

Ovim člankom se uvodi nova vrsta prijevoza putnika u cestovnom prometu, tzv. shuttle prijevoz, kao oblik stalnog izvanlinijskog prijevoza putnika. Riječ je o prijevozu putnika na

relaciji zračna luka - središte grada, odnosno hotel, koji se obavlja autobusima i osobnim vozilima (7+1), odnosno (8+1). Takav prijevoz smije obavljati prijevoznik koji ima sklopljen ugovor sa zračnom lukom na čijem se području putnici ukrcavaju ili iskrcavaju, sukladno uvjetima i cjeniku kojeg utvrđuje prijevoznik u suglasnosti sa zračnom lukom. Vozila kojima se obavlja shuttle prijevoz moraju na vidnom mjestu imati oznaku vrste prijevoza, relacije na kojima se prijevoz obavlja i cjenik.

Uz članak 55.

Ovim se člankom uređuje povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu, odnosno takva vrsta prijevoza kod kojeg se skupina unaprijed određenih putnika prevozi pod uvjetima koji su dogovoreni ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza, a koji prijevoz nije javni linijski prijevoz ili posebni linijski prijevoz. Takav se prijevoz obavlja autobusom i osobnim vozilom (7+1 i 8+1). Povremeni prijevozi putnika namijenjeni su jednokratnim prijevozima.

Uz članke 56. do 59.

Odredbama ovih članaka uređuju se uvjeti i način obavljanja autotaksi prijevoza u Republici Hrvatskoj. Zakon ovlašćuje nadležna tijela jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, da donesu propis kojim mogu utvrditi da se autotaksi prijevoz na njihovom području obavlja se na temelju dozvole (na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se ne izdaju dozvole, autotaksi prijevoz se obavlja pod općim uvjetima, odnosno na temelju licencije za obavljanje autotaksi prijevoza).

Navedenim propisom jedinice lokalne samouprave mogu utvrditi organizaciju obavljanja autotaksi prijevoza, autotaksi stajališta i način njihova korištenja, broj sjedala u vozilu kojim se obavlja autotaksi prijevoz, te druge uvjete koji se odnose na izgled i opremu vozila, a također mogu utvrditi mjerila na temelju kojih će odrediti broj autotaksi prijevoznika i/ili vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz na njihovom području.

Autotaksi prijevoz obavlja se na području i sa područja one jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, na čijem području prijevoznik ima sjedište odnosno prebivalište. Zakon ostavlja mogućnost jedinicama lokalne samouprave da svojim propisom utvrde uvjete pod kojima je autotaksi prijevoz dozvoljen i onim prijevoznicima koji imaju sjedište odnosno prebivalište izvan područja dotične jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Uz članak 60.

Ovim člankom se utvrđuje da jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb, procjenjuje potrebu i propisuje način obavljanja posebnog prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu, u koji je uvrštena i djelatnost iznajmljivanja osobnih vozila s vozačem.

Uz članak 61.

Ovim se člankom utvrđuju vrste prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu – takav se prijevoz može obavljati kao javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, povremeni prijevoz te kao prijevoz putnika s naizmjeničnim vožnjama.

Uz članak 62.

Činjenica da Republika Hrvatska postaje članicom Europske unije rezultira različitim pravnim uređenjem uspostavljanja i obavljanja međunarodnog prijevoza putnika, ovisno o tome je li riječ o prijevozu koji se obavlja na području država članica EU ili se radi o međunarodnom prijevozu putnika između republike Hrvatske i trećih država (država koje nisu članice EU). Stoga se ovim člankom utvrđuje da se međunarodni linijski prijevoz putnika uspostavlja i obavlja na način utvrđen Uredbom (EZ-a) 1073/2009, a međunarodni linijski prijevoz putnika između Republike Hrvatske i trećih država, tranzitni prijevoz kroz Republiku Hrvatsku

povezan s tim prijevozima te međunarodni linijski prijevoz putnika što ga obavlja prijevoznik države članice u treću državu uspostavlja se u skladu s međunarodnim ugovorom, uz uvažavanje načela uzajamnosti, a obavlja se na temelju dozvole izdane uz uzajamnu suglasnost, sukladno uvjetima određenim ovim Zakonom i međunarodnim ugovorom.

Uz članak 63.

Za obavljanje međunarodnoga linijskog prijevoza putnika potrebna je dozvola koju izdaje resorno Ministarstvo, sukladno poglavlju III. Uredbom (EZ-a) 1073/2009. Ovim člankom propisuje se mogućnost odbijanja novog zahtjeva za izdavanje dozvole u slučaju da na dotičnoj liniji prijevoz već obavljaju dva ili više prijevoznika, a izdavanje nove dozvole bi ekonomski ugrozilo postojeće prijevoznike.

Uz članke 64. i 65.

Odredbom članka 64. propisuju se uvjeti i način izdavanje dozvole za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika između Republike Hrvatske i trećih država, tranzitni prijevoz kroz Republiku Hrvatsku povezan s tim prijevozima te međunarodni linijski prijevoz putnika što ga obavlja prijevoznik države članice u treću državu, dok članak 65. upućuje na odgovarajuću primjenu odredbi o uvjetima i načinu izdavanja dozvole u slučajevima njene izmjene ili obnove.

Uz članak 66.

Člankom 66. uređuje se način obavljanja međunarodnoga linijskog prijevoza putnika, odnosno propisuje da se takav prijevoz mora obavljati u skladu s izdanom dozvolom.

Uz članak 67.

Članak uređuje način obavljanja tranzitnog linijskog prijevoza putnika preko teritorije Republike Hrvatske te propisuje koje dokumente kod sebe mora imati prijevoznik za vrijeme obavljanja takvog prijevoza.

Uz članak 68.

Ovim člankom se upućuje na odgovarajuću primjenu odredaba koje uređuju unutarnji cestovni prijevoz kada se radi o pitanjima objave i usklađivanja voznog reda, prestanku važenja dozvola i sl. u međunarodnom linijskom prijevozu putnika.

Uz članak 69.

Ovim se člankom uređuje način trajne obustave međunarodnog linijskog prijevoza putnika.

Uz članke 70. i 71.

Ovim člancima uređuje se obavljanje posebnog linijskog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu i to različito kada je riječ o posebnom linijskom prijevozu koji se obavlja između država članica EU u odnosu na takav prijevoz između Republike Hrvatske i trećih država. Naime, posebni linijski prijevoz putnika između država članica obavlja se na način utvrđen Uredbom (EZ) br. 1073 i Uredbom Komisije (EZ) br. 2121/98.

Uz članke 72. do 74.

Ovim se člancima uređuje povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu i to na tri različita načina: povremeni prijevoz između Republike Hrvatske i država članica EU obavlja se sukladno propisima EU; povremeni prijevoz putnika između Republike Hrvatske i država koje su stranke INTERBUS ugovora («Narodne novine-Međunarodni ugovori br. 6/03) obavlja se sukladno odredbama toga međunarodnog ugovora; povremeni prijevoz putnika

između Republike Hrvatske i država koje nisu stranke INTERBUS ugovora obavlja se sukladno dvostranim međunarodnim ugovorima i odredbama ovoga Zakona. Taksativno su navedene vrste povremenih prijevoza za koje nije potrebna dozvola. Uz to, utvrđuje se sadržaj pojma naizmjenične vožnje i način obavljanja ove vrste prijevoza te obveza korištenja putnog lista za ove prijevoze.

Uz članak 75.

Ovim člankom se propisuje mogućnost ukidanja dozvole izdane domaćem ili stranom prijevozniku za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza ili naizmjeničnih vožnji, ako prijevoznik unatoč prethodnom upozorenju ne obavlja prijevoz u skladu s pravnim propisima Republike Hrvatske ili međunarodnim ugovorim. Isto tako, utvrđuje se da će se takva dozvola, izdana stranom prijevozniku, ukinuti kada nadležno tijelo države u kojoj je strani prijevoznik registriran odbije izdati odgovarajuću dozvolu domaćem prijevozniku.

Uz članak 76.

Ovim člankom utvrđuje se načelo slobodnog obavljanja prijevoza, bez diskriminacije i neovisno o nacionalnosti ili sjedištu odnosno prebivalištu.

Uz članke 77. i 78.

Člankom 77. se načelno utvrđuju vrste prijevoza tereta (javni prijevoz, odnosno prijevoz koji je pod istim uvjetima dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga i prijevoz za vlastite potrebe), a člankom 78. se definira javni prijevoz tereta.

Uz članke 79. do 84.

Obzirom da se međunarodni prijevoz tereta obavlja se na temelju dozvole za međunarodni prijevoz tereta, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno, ovim se člancima utvrđuju vrste stranih dozvola za domaće prijevoznike, uvjeti za dodjelu dozvola, osnovna i dodatna mjerila za njihovu raspodjelu te način njihove raspodjele i korištenja.

Uz članke 85. i 86.

Člankom 85. se uređuje institut dozvole za prijevoz tereta za stranog prijevoznika na temelju koje smije obavljati prijevoz tereta u Republiku Hrvatsku i iz Republike Hrvatske, odnosno za prijevoznika EU koji obavlja prijevoz tereta iz trećih država u Republiku Hrvatsku i obratno, a članak 86. uređuje mogućnost da nadležno tijelo stranom prijevozniku izda posebnu dozvolu za obavljanje bilateralnog ili tranzitnog prijevoza tereta.

Uz članak 87.

Ovim se člankom taksativno navode vrste prijevoza (odnosno vozila) za koje stranom prijevozniku i prijevozniku EU nije potrebna dozvola.

Uz članak 88.

Ovim se člankom onemogućava ulazak u Republiku Hrvatsku stranom prijevozniku vozilom koje ne ispunjava propisane standarde sigurnosti u prometu i zaštite okoliša.

Uz članak 89.

Ovim člankom se uređuje obavljanje izvanrednog prijevoza tereta u cestovnom prometu i tijela nadležna za kontrolu takvih prijevoza, odnosno odnosno kontrolu osovinskih opterećenja, ukupne mase i dimenzija vozila u prometu na cestama.

Uz članak 90.

Ovim se člankom propisuju uvjeti pod kojima je u Republici Hrvatskoj dozvoljeno korištenje vozila koja su unajmili prijevoznici s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, radi obavljanja prijevoza između država članica.

Uz članke 91. do 93.

Ovim se člancima propisuju uvjeti za obavljanje prijevoza osoba i tereta za vlastite potrebe. Bitna novina, u odnosu na dosadašnje zakonsko rješenje, jest u tome što se institut potvrde o prijavi prijevoza zadržava samo za obavljanje međunarodnog prijevoza za vlastite potrebe. U svim ostalim slučajevima prijevoza za vlastite potrebe pravna ili fizička osoba koja obavlja takav prijevoz mora u vozilu imati dokaz da je riječ o takvom prijevozu.

Uz članke 94. do 96.

Ovim se člancima uređuje kabotaža (kabotaža je prijevoz putnika i tereta između pojedinih mjesta u Republici Hrvatskoj, koji obavlja prijevoznik Europske unije ili strani prijevoznik, odnosno prijevoz putnika i tereta koji u drugoj državi obavlja domaći prijevoznik). Obzirom da je Europska unija zatražila prijelazno razdoblje za obavljanje kabotaže u prijevozu tereta (2+2 godine), u tome razdoblju zabranjeno je prijevoznicima Europske unije obavljati kabotažu u prijevozu tereta na teritoriju Republike Hrvatske (i recipročno, hrvatski prijevoznici u istome razdoblju ne smiju obavljati kabotažu u prijevozu tereta u državama članicama).

Uz članak 97.

Ovim se člankom propisuju mjere koje radi zaštite domaćih prijevoznika može poduzeti Vlada RH u slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na tržištu prijevoza tereta u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 98.

Ovim se člankom uređuje agencijska djelatnost u području cestovnog prometa, pod čime se razumijevaju poslovi posredovanja pri zapošljavanju prijevoznčkih kapaciteta, odnosno ugovaranje prijevoznčkog posla između prijevoznika i naručitelja prijevoza. Navedena djelatnost nije regulirana postojećim propisima koji uređuju područje cestovnog prijevoza, pa se na nju primjenjuju samo opći propisi o obveznim odnosima, što je imalo za posljedicu nekvalitetno, nestručno obavljanje poslova. Obzirom da je riječ o posredništvu sui generis, ovim se Zakonom propisuju osnovni uvjeti za obavljanje ove djelatnosti.

Sukladno tome, agencijske poslove može obavljati pravna i fizička osoba koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima licenciju za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prometu, a za dobivanje licencije mora ispunjavati uvjet dobrog ugleda i biti stručno osposobljen za obavljanje navedenih poslova.

Uz članke 99. i 100.

Ovim se člancima utvrđuje sadržaj djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga na autobusnim kolodvorima te propisuju uvjeti koje mora ispunjavati pravna ili fizička osoba za obavljanje te djelatnosti. Licenciju za obavljanje djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga izdaje ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa. Nadalje, utvrđena je ovlast ministra nadležnog za promet da propiše mjerila za kategorizaciju autobusnih kolodvora te ovlast Hrvatske gospodarske komore da usklađuje i ovjerava cjenike kolodvorskih usluga koje cjenike donose autobusni kolodvori.

Uz članke 101. do 103.

Ovim se člancima utvrđuje obveza prijevoznika koji obavlja javni linijski prijevoz da koristi autobusni kolodvor u onim mjestima u kojima takvi postoje, određuje da radno vrijeme autobusnih kolodvora mora biti sukladno utvrđenoj kategorizaciji te propisuju obveze autobusnih kolodvora glede vođenja očevidnika i izvješćivanja .

Uz članak 104.

Ovim se člankom propisuju uvjeti za obavljanje djelatnosti pružanja kolodvorskih usluga u teretnom prometu.

Uz članak 105.

Člankom 105. utvrđuje se da su usluge autobusnih i teretnih kolodvora, odnosno parkirališta za teretna vozila ili za autobuse, pod istim uvjetima dostupni svim korisnicima, s tim da obavijest o radnom vremenu, cjenik za obavljanje usluga, opći uvjeti obavljanja kolodvorske djelatnosti i sl. moraju biti dostupni korisnicima, odnosno objavljeni na vidnom mjestu.

Uz članke 106. do 108.

Ovim se člancima utvrđuje nadležnost Ministarstva nadležnog za promet u provedbi propisa iz članka 2. ovoga Zakona te vođenje određenih registara i evidencija, kao i ovlasti inspekcijskih i drugih tijela u provedbi ovoga Zakona.

Uz članke 109. do 113.

Ovi članci sadrže prekršajne odredbe.

Uz članke 114. do 119.

Navedeni članci sadrže prijelazne i završne odredbe. Člankom 115. stavkom 1. utvrđuje se da izdane licencije za obavljanje prijevoza putnika i tereta u međunarodnom cestovnom prometu prestaju važiti na dan stupanja na snagu ovoga Zakona. Kako ne bi došlo do pravne praznine i diskontinuiteta u obavljanju djelatnosti domaćih prijevoznika u međunarodnom cestovnom prijevozu, a obzirom da je od 1. srpnja 2013. navedene poslove moguće obavljati isključivo na temelju licencije Zajednice, u tijeku je zamjena važećih licencija licencijama Zajednice. Člankom 117. određuje se kako će se svi postupci, započeti prema odredbama važećeg Zakona, dovršiti po odredbama ovoga Zakona, obzirom da je neke zahtjeve stranaka moguće pozitivno riješiti isključivo primjenom novog propisa (npr. zahtjeve za izdavanje već spomenutih licencija za međunarodni prijevoz koje se od 1. srpnja prestaju izdavati), kao i obzirom da rješenja predložena ovim Zakonom nisu nepovoljnija za stranke od važećih rješenja.